ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Перспектива

За рахунок наукових напрацювань показники аграрного виробництва можна подвоїти

▶ СТОР. 6

Проблема

Держава — мати, та чиновники, як мачуха

▶ СТОР. 7

Культура

Сто літ на львівській сцені

▶ СТОР. 13

№ 27 (6031) СУБОТА, 14 ЛЮТОГО 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Вітання з нагоди вшанування учасників бойових дій на території інших країн

Дорогі друзі!

Цього лютневого дня Україна заслужено вшановує своїх співвітчизників — учасників бойових дій на території інших держав.

Адже ви, несучи нелегку службу в гарячих точках планети, щохвилини ризикували не лише здоров'ям, а й життям заради життя і свободи інших. Ваші честь, доблесть, вірність військовому та громадянському обов'язку є гідним прикладом для наслідування, викликаючи у всіх нас почуття гордості і вдячності.

Рік тому і наше безмежне небо заслав чорний дим війни. Багато хто з вас, а також тисячі кращих синів і дочок України, вихованих у тому числі й на ваших ратних подвигах, свідомо, за покликом серця стали на захист Вітчизни від зухвалих дій східного агресора.

І сьогодні ви в центрі уваги українського суспільства. Ми пишаємося вами — справжніми чоловіками, бойовими солдатами і офіцерами, які допомагають країні вистояти в цей складний для неї час.

Щиро дякуючи кожному з вас за патріотизм, благородство, примноження кращих військових традицій, бажаю всім вам козацького здоров'я, Божого захисту, особистого щастя та непохитної віри в нашу Перемогу.

Слава Україні!

Голова Верховної Ради України Володимир ГРОЙСМАН.

Мільярди на реформи

Світовий банк оголосив про надання цього року нашій країні допомоги в розмірі 2 мільярди доларів.Кошти мають бути спрямовані на захист бідних верств населення і підтримку проведення реформ, особливо в газовому та банківському секторах, на поліпшення ведення бізнесу, а також на боротьбу з корупцією.

Лідери ЄС: тиск на Росію буде продовжено

Україна та Євросоюз домовилися координувати зусилля із втілення у життя нових мінських домовленостей. Для російської сторони персональна відповідальність за припинення агресії лежить на Володимирі Путіні. Євросоюз зберігає режим санкцій проти Росії і готовий їх посилити, якщо мирні ініціативи не будуть виконані. Такі основні результати неформального засідання Європейської ради на рівні глав держав та урядів країн ЄС, яке відбулося цього тижня у Брюсселі. Участь у саміті взяв і Президент України Петро Порошенко.

▶ СТОР. 10

Президент України Петро Порошенко *(праворуч).* ***Президент Європейської ради Дональд Туск.***

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

ПОДІЇ

Родинам воїнів надали житло

П'ять квартир у новому мікрорайоні Вінниці «Поділля» та одну у місті обласного підпорядкування Могилеві-Подільському надано родинам загиблих і пораненим бійцям в АТО. Про це повідомив журналістам директор департаменту цивільного захисту Вінницької ОДА Сергій Вовченко. За його словами, на придбання житла уряд торік виділив 1,7 мільйона гривень. Утім, їх не вистачило на придбання шести квартир, **пояснив наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

— З'ясувалося, реальна вартість квадратного метра дорожча за передбачену нормами, встановленими державою, — уточнює посадовець. — Не вистачало ще 850 тисяч гривень. Тому прийняли рішення віднайти кошти в обласному бюджеті. Тепер шестеро сімей з числа тих, які першочергово потребують даху над головою, отримали власне житло.

Запустять сучасний ливарний завод

На Кіровоградщині завершується будівництво нового ливарного заводу. ПАТ «Червона Зірка» створить повний цикл виробництва — від формувальної суміші до готових заготовок. У проект уже інвестовано 120 мільйонів гривень. Виробнича потужність нового підприємства становитиме вісім тисяч тонн чавуну щороку, а його роботу забезпечуватимуть 250 фахівців, **повідомив голова наглядової ради компанії «Гідросила ГРУП», до складу якої входить «Червона Зірка», Павло Штутман.** Пуск заводу заплановано на квітень цього року. Передбачено, що спочатку він забезпечуватиме потреби «Червоної Зірки» та «Гідросили». А з часом й інших споживачів.

Голова облдержадміністрації Сергій Кузьменко наголосив, що відкриття в області сучасного ливарного заводу сприятиме розвитку економіки регіону, тож тут і надалі створюватимуть усі умови для будівництва та ефективної роботи нових підприємств, **повідомляє наш власкор Петро МЕЛЬНИК.**

КОРОТКО

■ У Львівській області підприємства поштового зв'язку за минулий рік отримали за надання телекомунікаційних, поштових та кур'єрських послуг два мільйони гривень, що на 10 відсотків більше, ніж у 2013-му. **За інформацією управління статистики,** більше половини суми надійшло від користувачів мобільним зв'язком, **повідомляє наш власкор Богдан КУШНІР.**

■ У Хмельницькому при римо-католицькому храмі відкрився реабілітаційний центр «Світоч». У ньому надаватимуть психологічну допомогу тим, хто перебуває в стресовому стані: вимушеним переселенцям, пораненим військовим, родичам мобілізованих, усім постраждалим через агресію сусідньої держави. Для дітей організовані групи з арт-терапії та казкотерапії, **передає наш власкор Ірина КОЗАК.**

Перший транш кредиту за новою програмою МВФ становитиме 4,8 мільярда доларів *(УНН)*

Процес відводу важкої артилерії повністю контролюватиме ОБСЄ

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання
13 лютого

Година запитань до уряду, що відбувається у парламенті щоп'ятниці, цього разу привідкрила ту частину Мінських домовленостей, яка залишилася за рамками інформаційних стрічок. Про перебіг та результати переговорів із парламентської трибуни доповів міністр закордонних справ Павло Клімкін.

За його словами, одним із важливих елементів Мінських домовленостей є те, що Президент України, канцлер Німеччини, президенти Франції та Російської Федерації схвалили декларацію. «Тобто вони схвалили комплекс заходів із виконання Мінських домовленостей. Це означає, що ми вперше отримали згоду російської сторони на підтримку логіки Мінських домовленостей і готовність їх виконувати», — зауважив він. Щодо відводу важкої артилерії П. Клімкін зауважив: цей процес повністю контролюватиметься з боку ОБСЄ, зокрема, Моніторингової місії. «Нині ведуться інтенсивні консультації, яким чином ОБСЄ зможе повністю реалізувати свої завдання. Ми застосовуватимемо всі технічні засоби для контролю над цим процесом, нам допомагатимуть, у т. ч. й супутникове та інше обладнання, для того щоб ми мали реальну картину», — додав міністр.

Водночас він підкреслив: нині триває робота над тим, щоб кожен пункт постійно перебував під нашим контролем. І найголовніше — щоб

Міністр соціальної політики України Павло Розенко, Антон Геращенко.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Він зазначив також: попри отримання підтвердження зобов'язання про відвід усіх іноземних формувань з Донбасу, на жаль, чіткої дати немає. «Але ми працюватимемо над цим пунктом, щоб установити часові рамки цього процесу», — сказав він.

Що стосується проведення місцевих виборів на Донбасі, то, за словами П. Клімкіна, «вдалося внести чітке положення, що ці вибори здійснюватимуться під контролем ОБСЄ, зокрема, Бюро з дотримання прав людини». «Саме це, а також висновок ОБСЄ і будуть свідченням і критерієм того, що підготовка до волевиявлення відбувається правильно, а самі перегони відбулися вільно та чесно. ОБСЄ буде присутня у цьому процесі з першої секунди. Такою є основна логіка цих домовленостей», — наголосив урядовець.

ДОСЛІВНО

Міністр закордонних справ Павло Клімкін: «Не хочу приховувати, що декілька разів під час 17-годинних переговорів у Мінську було бажання і у нас, і у наших друзів із Німеччини та Франції припинити їх. Урешті, це було спільне рішення — вийти на домовленості, які ви всі бачили. Вчора Президент виступив перед Європейською Радою, детально поінформував європейських лідерів про хід переговорів та про зміст домовленостей. Ми отримали підтримку виконання цих домовленостей у майбутньому. Підтримку з метою виконати їх, а не «з'їхати» з їх виконання. Оскільки, звичайно, такі спроби будуть. Починаючи з першого пункту, який стосується припинення вогню, і завершуючи обміном заручниками».

кожен пункт Мінських домовленостей виконувався за підтримки цивілізованого світу, наших друзів та партнерів, із залученням ОБСЄ. Стосовно особливого статусу Донбасу міністр зауважив, що виконуватиметься цей пункт виняткво у рамках раніше ухваленого парламентом закону про особливий статус.

«Хочу чітко наголосити: будь-які подальші розмови про особливий режим Донбасу здійснюватимуться і реалізовуватимуться у рамках закону, який вже схвалений Верховною Радою, і в рамках імплементації цього закону», — зазначив він. Водночас П. Клімкін додав: питання децентралізації «у тому числі в контексті Донбасу, розглядатимуть виняткво в рамках конституційної реформи. Адже жодних зобов'язань ані в юридичній, ані в політичній формі ніхто не брав».

Так само, за словами чиновника, відповідно до ухваленого парламентом закону про амністію виконуватиметься й п. 5 Мінських домовленостей. «Будь-які кроки щодо амністії здійснюватимуться в рамках закону, який розглядався Верховною Радою», — зазначив він і додав, що амністія жодним чином не може бути надана тим, хто був задіяний і залучений до злочинів проти людяності. «Це абсолютна позиція, яка однозначно була підкреслена в рамках переговорів», — додав він.

Відповів на запитання народних депутатів і міністр соціальної політики Павло Розенко. Одне з них стосувалося заборгованості з заробітної плати. За його словами, ця заборгованість минулого разу збільшилася на 1,5 млрд. грн. І становить сьогодні майже 2,5 млрд. грн. Основні причини цього — кризовий стан економіки, що триває протягом трьох останніх років, та воєнні дії в Донецькій і Луганській областях. У регіональному розрізі основна маса заборгованості припадає на Донецьку область — 1 млрд. 200 млн. грн.

Безумовно, є й інші області, які протягом минулого року допустили зростання заборгованості. Наприкінці лютого заплановане розширене засідання комісії з питань заборгованості у заробітній платі, де підіб'ють підсумки діяльності місцевих органів влади.

Ще одне запитання стосувалося пенсій та соціальних виплат на окупованих територіях Донбасу. За словами П. Розенка, всі пенсії та соцвиплати нараховуються усім громадянам, навіть тим, які перебувають у зоні АТО, у повному обсязі. Але, на жаль, державні органи, у т. ч. Пенсійний фонд, не можуть фізично здійснити виплати на непідконтрольній Україні території. Саме тому влада, за його словами, робить усе можливе, щоб ці кошти отримували на іншій території держави. Міністр повідомив також, що раніше на непідконтрольній Україні території перебувало майже 1 млн. 200 тис. пенсіонерів, то нині, за даними Пенсійного фонду, вже понад 900 тис. осіб мають можливість та отримують пенсії в інших регіонах. «Щойно на захопленій території буде відновлена дія українських законів, працюватимуть банківська та платіжна системи, органи казначейства та відділення Пенсійного фонду, ми готові повністю розпочати такі виплати», — додав урядовець.

Ірина Геращенко, міністр закордонних справ України Павло Клімкін.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Крім того, міністр повідомив про готовність перейти до спрощеної системи отримання субсидій. Адже без цього неможливо говорити про підвищення цін на ЖКГ, переконаний він: «Спочатку реформування системи субсидій, пільг, а лише потім — підвищення цін на газ». За словами міністра, нині система субсидій ніби працює, але не користується довірою. Адже право на отримання пільг мають майже 3 млн. сімей, а користуються лише близько одного мільйона. «Так сталося через те, що система важка, незрозуміла, передбачає проходження десяти кіл пекла», — сказав він. Нині, за словами П. Розенка, система отримання субсидій буде значно спрощена. Зокрема, кожен споживач послуг отримає на свою поштову адресу два бланки — заяву та декларацію. Відповідь в управління соцзахисту також можна буде відправити поштою.

Перейшовши до розгляду питань порядку денного, народні депутати обговорили та ухвалили в цілому зміни до Податкового кодексу (щодо підготовлення, виготовлення, розповсюдження книжок та періодичних видань друкованих засобів масової інформації вітчизняного виробництва) («за» — 235).

Згідно із цим законом від оподаткування податком на додану вартість звільняються операції з постачання (передплати) та доставки періодичних видань друкованих засобів масової інформації (крім видань еротичного характеру) вітчизняного виробництва, підготовлення (літературне, наукове і технічне редагування, коригування, дизайн та верстка), виготовлення (друк на папері чи запис на електронному носієві), розповсюдження книжок, у тому числі електронного контенту (крім видань еротичного характеру) вітчизняного виробництва, учнівських зошитів, підручників та навчальних посібників, словників українсько-іноземної або іноземно-української мови вітчизняного виробництва на митній території України.

За основу та в цілому (235 — «за») сесія ухвалила також закон «Про внесення змін до закону «Про міліцію» (щодо виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) або каліцтва працівника міліції)». Відповідно до документа встановлюється єдиний підхід до виплати одноразової грошової допомоги правоохоронцям у разі загибелі, поранення або встановлення інвалідності.

У першому читанні депутати ухвалили зміни до статті 19 Закону «Про міліцію» (щодо збереження грошового та інших видів забезпечення працівникам міліції, захопленим в полон або заручниками, або безвісно відсутніми).

Крім того, парламент ухвалив проект постанови про Звернення Верховної Ради України до Генерального прокурора щодо притягнення до відповідальності депутатів Автономної Республіки Крим і Севастопольської міської ради. Відповідно до неї від Генерального прокурора вимагають невідкладно розглянути питання про притягнення до кримінальної відповідальності депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та депутатів Севастопольської міської ради, інших службових осіб Автономної Республіки Крим, що вчинили суспільно небезпечні діяння, які містять склад злочинів, передбачених Кримінальним кодексом України, та які проголосували за відповідні постанови про проведення незаконного загальнокримського референдуму у березні 2014 року.

Генеральному прокурору України доручено у десятиденний строк поінформувати Верховну Раду України про виконання цієї постанови.

Із днем народження цього дня вітали Олександра Горбунова («Народний фронт»).

Олена РОМАШКІНА.

Право на справедливість

Вечірнє засідання
12 лютого

Вечірнє засідання народні депутати розпочали з розгляду у другому читанні змін до деяких законодавчих актів щодо забезпечення діяльності Національного антикорупційного бюро та Національного агентства з питань запобігання корупції. Голова фракції «Блок Петра Порошенка» Юрій Луценко наголосив: цей проект — один із ключових у боротьбі з корупцією. Він повідомив: фракції знайшли компроміс у питанні призначення директора Антикорупційного бюро. «Кандидатуру керівника цього органу висуває конкурсна комісія. З трьох найкращих Президент обирає одного і призначає директором. Звільнити його можуть або глава держави, або парламент за результатами міжнародного аудиту», — зазначив народний депутат. Верховна Рада 247-ма голосами ухвалила законопроект у цілому з відповідними поправками.

Після цього народні обранці розглянули проект закону про забезпечення права на справедливий суд (№ 1656).

Голова Комітету Верховної Ради з питань правової політики та правосуддя Руслан Князевич доповів про роботу над цим проектом та над змінами до Закону «Про судоустрій і статус суддів» щодо удосконалення засад організації та функціонування судової влади відповідно до європейських стандартів (№ 1497). Комітет, за його словами, вирішив напрацювати єдиний документ на основі цих двох проектів і рекомендує Верховній Раді ухвалити в цілому законопроект № 1656.

Голова фракції «Блок Петра Порошенка» Юрій Луценко наголосив: чистити тих, хто десятки років займався «кривосуддям», треба системно. Тому треба прийняти закон, який запустить у роботу Вищу раду юстиції, Вищу кваліфікаційну комісію суддів, котра очистить весь суддівський корпус. «Це перший крок до судової реформи. Законопроект буде направлено до Венеціанської комісії і після її висновків, можливо, підкореговано, але не можна відкладати це питання на декілька місяців. Нам необхідно діяти. Часу немає. У країні, в якій немає суду, — немає ні економіки, ні справедливості, ні культури, ні міжнародних інвестицій, ні захисту прав людини», — зазначив Юрій Луценко і звернувся до всіх парламентаріїв із проханням проголосувати за цей проект.

Представники фракцій «Об'єднання «Самопоміч» і Радикальної партії також висловилися на підтримку законопроекту, але пропонували проголосувати за нього після вивчення всіх поправок. «Ми підтримаємо цей документ, бо він по-філософськи правильний», — зазначив голова фракції «Об'єднання «Самопоміч» Олег Березюк.

Верховна Рада 251-м голосом ухвалила проект закону з урахуванням техніко-юридичних правок.

Також парламент прийняв за основу зміни до деяких законодавчих актів щодо зняття регуляторних бар'єрів для розвитку державно-приватного партнерства (ДПП) в Україні та стимулювання інвестицій. Народний депутат Олександра Кужель зазначила: законопроект створює ефективніші механізми для співробітництва між державою і територіальними громадами та приватними партнерами в рамках ДПП, а також поліпшує інвестиційні умови для приватних інвесторів.

Народні депутати підтримали зміни до Постанови Верховної Ради «Про обрання голів, перших заступників, заступників голів, секретарів, членів комітетів Верховної Ради восьмого скликання та обрання голови Спеціальної контрольної комісії парламенту з питань приватизації». Зокрема, цим проектом народного депутата Сергія Мельничука відкликано з посади заступника голови Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони та звільнено від обов'язків члена цього комітету за квотою пропорційного представництва фракції Радикальної партії Олега Ляшка.

Також парламентарії ухвалили за основу зміни до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо статусу осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, і доповнення до Закону «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (щодо врегулювання питань, періодичності, строків виплати допомоги з безробіття).

Крім того Верховна Рада відхилила законопроект про внесення змін до Бюджетного кодексу щодо державних капітальних вкладень і про внесення змін до Кримінального кодексу (стосовно встановлення відповідальності за безпідставну відмову або незаконне надання статусу учасника бойових дій).

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Система отримання субсидій буде значно спрощена

Володимир ГРОЙСМАН: «Мінські домовленості дають надію, але ми не повинні створювати жодних ілюзій»

Голова Верховної Ради Володимир Гройсман висловив вдячність країнам Балтії за послідовну позицію щодо підтримки територіальної цілісності і суверенітету України.

«Позиція країн Балтії є дуже чітким сигналом, — сказав В. Гройсман під час учорашньої зустрічі зі Спікером Саейму Латвійської Республіки Інарою Мурнієце **(на знімку)**. — Україні сьогодні важко, і позиція наших друзів має для нас величезне значення».

«Маємо зробити все, щоб Україна і Європа були сильні», — зазначив керівник парламенту.

В. Гройсман привітав Латвію з початком головування в Раді Європи. «В особі України ви маєте надійних друзів», — сказав він.

Голова Верховної Ради також зауважив, що Україна покладає «великі надії» на саміт «Східного партнерства», який має відбутися цього року в Ризі, і сподівається на ухвалення рішення щодо запровадження безвізового режиму для України з країнами ЄС.

Своєю чергою пані І. Мурнієце підкреслила, що наші двосторонні взаємини базуються на «дружбі, взаєморозумінні і підтримці», і зазначила, що позиція Латвії стосовно суверенітету і територіальної цілісності України є незмінною.

Під час зустрічі Сторони обговорили питання щодо шляхів реалізації Мінських домовленостей від 12 лютого.

Спікер Саейму повідомила, що шостого липня нинішнього року в Юрмалі відбудеться благодійний концерт, на якому планується зібрати кошти для українських дітей, які втратили батьків, і запросила В. Гройсмана відвідати цей захід.

* * *

На брифінгу після зустрічі Голова Верховної Ради заявив, що парламент ухвалить усі необхідні для реалізації Мінських домовленостей рішення.

«Мінські домовленості дають надію, але ми не повинні створювати жодних ілюзій», — сказав В. Гройсман, відповідаючи на запитання журналістів у п'ятницю під час брифінгу.

За його словами, для реалізації Мінських домовленостей необхідно, щоб, у першу чергу, з боку Російської Федерації «була дуже чітка дія щодо припинення обстрілів, щодо багатьох інших аспектів для встановлення миру».

«Я переконаний: парламент зробить усе, що від нього потрібно, аби було відновлено територіальну цілісність, суверенітет і припинено бойові дії незаконних формувань, відновлено контроль над кордоном між Україною та Російською Федерацією, а також все зробить для того, щоб повернути український прапор на території, які нині тимчасово окуповані», — заявив Голова Верховної Ради.

Прес-служба Верховної Ради України.

***Фото Анастасії* СИРОТКІНОЇ.**

Є надія на врегулювання конфлікту на Донбасі

Учора Президент України Петро Порошенко, Голова Верховної Ради Володимир Гройсман, Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, Секретар РНБО Олександр Турчинов, Голова СБУ Валентин Наливайченко, міністр оборони Степан Полторак, глава МЗС Павло Клімкін та начальник Генштабу Віктор Муженко відвідали навчальний центр Національної гвардії України у Нових Петрівцях на Київщині.

Досягнуті в результаті тривалих переговорів домовленості в Мінську дають надію на деескалацію ситуації на Донбасі та її врегулювання мирним шляхом, — заявив Президент України Петро Порошенко під час свого виступу.

«Учора в Мінську за потужної міжнародної підтримки, з абсолютною чіткою підтримкою ЄС нам вдалося досягти домовленостей, які дають надію, що події на Донбасі з гарячої стадії перейдуть у стадію політичного вирішення конфлікту», — **цитує главу держави його прес-служба**. — Нам до миру ще ой як далеко, але є надія, що це шлях до деескалації».

Звертаючись до військових, Президент також наголосив, що саме їхні мужність і героїзм стали «вагомим аргументом на дипломатичному фронті». «Слабких б'ють — ми сильні. Завдяки вам і десяткам тисяч українських воїнів ми отримали сильні аргументи на ведення переговорів у Мінську», — констатував Петро Порошенко.

Він підкреслив: «Тверді впевненості, що Мінські домовленості працюватимуть, немає ні в кого. Але особливістю домовленості є те, що переговори проводилися не в рамках Тристоронньої контактної групи, а безпосередньо президентами України, Франції, канцлером ФРН та президентом Росії».

Петро Порошенко запевнив, що українські воїни матимуть високий рівень забезпечення: «Час нехтувати обороноздатністю держави пішов у минуле. Захисник країни буде забезпечений усім необхідним для перемоги», — підкреслив він.

Після передачі військовим сертифікатів на нову та модернізовану техніку для потреб АТО, глава держави разом із присутніми оглянув представлену військову техніку українського та іноземного виробництва: броньовані автомобілі, спеціалізовані машини швидкої допомоги для військових, засоби протибатарейної боротьби, радіорозвідки, безпілотні літальні апарати, машини управління.

Оглядаючи британські броньовані машини «Саксон», П. Порошенко зауважив: «Критикам цього контракту я хочу наголосити, що рівень броньованого захисту у них вище, ніж у БТР». Після цього Президент власноруч перевірив броню зазначеної техніки і переконався в її надійності.

Також Президентові продемонстрували радіостанції та нові засоби зв'язку для блокпостів та оперативного зв'язку. Усі радіостанції мають захист та засоби протидії радіозаглушенню.

Оглядаючи обладнання для радіоперешкод «Анклав», П. Порошенко наголосив, що цей прилад українського виробництва унеможливлює роботу російських безпілотних літальних апаратів та коригувальників вогню. «Це саме те, що нині потрібно українській армії, і ми вже налагодили їх серійне виробництво», — сказав він і наголосив, що вся техніка має бути направлена до зони проведення АТО якнайшвидше.

Андрій ПАРУБІЙ: «Той, хто пройшов війну, знає ціну миру»

«Той, хто пройшов війну, знає ціну миру», — наголосив Перший заступник Голови Верховної Ради України Андрій Парубій учора під час вручення відзнак парламенту учасникам бойових дій — воїнам-інтернаціоналістам, у тому числі тим, хто брав і нині бере участь в АТО.

Церемонія нагородження відбулася з нагоди 26-ї річниці виведення радянських військ з території Афганістану та Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав.

За мужність і героїзм, виявлені під час виконання військового обов'язку, вагомий особистий внесок у розвиток ветеранського руху, активну громадську діяльність ветерани отримали Грамоти і Почесні грамоти Верховної Ради України та цінні подарунки — годинники.

Вітаючи нагороджуваних, А. Парубій згадав події минулого року на Майдані. За його словами, багато хто з тих, хто пройшов бойовий шлях на території інших держав, стали на передову, коли Україна постала перед новими викликами. «У ключових боях на Майдані «афганці» стояли попереду і були тими, хто поставив собі за мету захищати людей. І дуже часто вони не займали жодної політичної позиції», — **цитує політика прес-служба Верховної Ради**.

Водночас А. Парубій підкреслив, що багато хто з воїнів-інтернаціоналістів пройшов шлях «від Майдану до АТО». «Вони завжди попереду, дають приклад мужності, відваги, служіння суспільству, любові до держави, — наголосив А. Парубій. — Велика шана і честь вам за ваші досвід, велику любов до свого народу».

Перший заступник Голови Верховної Ради також закликав ветеранів бойових дій допомагати молодим бійцям, які повертаються із зони АТО, адаптуватися до мирного життя.

Андрій Парубій спілкується з Василем Білічуком, головою Глибоцької районної організації Української спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), Чернівецька область (на передньому плані ліворуч — Ярослав Кричун, член правління Вижницької районної організації Української спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), Чернівецька область).

***Фото Анастасії* СИРОТКІНОЇ.**

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Закликають відновити фінансування Держпрограми забезпечення молоді житлом

Парламенту пропонують під час перегляду цьогорічного державного бюджету внести зміни, які передбачають фінансування програми пільгового житлового кредитування молоді в розмірі 200 мільйонів гривень. Таку пропозицію висловили учасники слухань у **Комітеті Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму**. У засіданні брали участь народні депутати, представники Державного фонду сприяння молодіжному житловому будівництву, органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, профспілок, громадськості.

Голова комітету Артур Палатний зазначив, що з минулого року фактично не працює Державна програма забезпечення молоді житлом. Цьогоріч на молодіжне житлове кредитування з держбюджету асигнувань взагалі не передбачено. Таке сталося вперше з 1998 року.

«На тлі економічної кризи, складної ситуації на сході країни, масових звільнень з роботи громадянам нічого не залишається, як виїжджати з країни назавжди. Оскільки безперспективність у вирішенні питання житла впливає на міграційні процеси, демографічні показники і в результаті створює соціально-психологічну напруженість у країні. Усе це негативно позначається і на економіці держави», — наголосив парламентарій.

Цифра

У 2013—2014 роках Державною програмою забезпечення молоді житлом було передбачено більш як 1,85 мільярда гривень на надання пільгових довготермінових кредитів. Це давало можливість забезпечити квартирами понад 3,5 тисячі сімей. Фактично використано майже 95 мільйонів гривень, що становить 8,7 відсотка від запланованого обсягу.

Голова правління Державного фонду сприяння молодіжному житловому будівництву Леонід Рисухін звернув увагу на те, що відсутність фінансування відповідної програми вперше за роки її існування спричинило хвилю звернень громадськості. Зокрема, за його словами, понад півтора десятка молодіжних громадських організацій, Федерація професійних спілок, Федерація роботодавців, Конфедерація будівельників та органи місцевого самоврядування звернулися до Голови Верховної Ради і Прем'єр-міністра із пропозицією відновити цю програму. Також є рішення парламентських комітетів з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму про необхідність виділення відповідних коштів.

«Звичайно, сьогодні механізм пільгового житлового кредитування молоді потребує вдосконалення. Зокрема, активісти вносять пропозиції визначити додаткові переваги для військовослужбовців, молодих лікарів та вчителів, учасників АТО, тимчасово переміщених осіб тощо. Усе це можливо, але за умови, якщо є фінансування з держбюджету», — наголосив Леонід Рисухін.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

У Миколаєві активно діє «в'язальна сотня» — волонтерська група, яка забезпечує бійців на східному фронті теплими речами. Об'єднавшись через соціальні мережі, майстрині в'яжуть для українських вояків теплі шкарпетки і рукавиці. До різних військових частин вже відправлено кілька сотень якісних і красивих виробів із шерсті, *передає наш власкор Ірина Нежигай*

Зупинили Прип'ять і... повернули її

Запущено в дію нову гідроспоруду Вижівського водозабору, яка живить водою Дніпро–Бузький канал і забезпечує судноплавство на ньому

РЕПОРТАЖ З ПОДІЇ

Свято із відстрочкою

Подолавши з Луцька дві сотні кілометрів, разом з начальником Волинського обласного управління водних ресурсів Ростиславом Кравчуком підходимо до багатоводної цієї пори Прип'яті. Лише земляна вузька перемичка відділяє ріку від майже сухого ложа каналу. Перепад рівнів понад два метри. Важко і трохи страшно уявити, який то страшний вир забурлить тут за годину, коли екскаватор зніме останню скибу землі з тимчасової дамби і вода рине до шлюзу.

Раз за разом ківш екскаватора, за важелями якого сидить досвідчений механізатор Роман Токарський, робить перемичку тоншою. І ось нарешті в ній утворюється маленький проран. Вода спочатку несміливою цівкою рине вниз у сухе ложе. Та вже через хвилину з голосним риком, змиваючи перед собою всі перешкоди і трощачи лід, тече до відновленої гідроспоруди. Та витримує цей перший найсильніший удар рукотворної стихії. Десятки людей, серед яких не лише будівельники, а й мешканці навколишніх сіл, радо вітають один одного. Свідками такої події більшість із них, у тому числі й автор, стають уперше.

Власне, цей пуск мав відбутися ще в червні 2014 року, і споруда мала бути не дерев'яною, як зараз, а залізобетонною з механізованим регулюванням затворів. Але події минулого року не дали завершити важливий об'єкт через брак коштів. І вивершений на 60 відсотків об'єкт довелося заморозити, забракло якихось 3,1мільйона гривень. Тим часом старий дерев'яний шлюз щораз ставав ще більш ветхим і його струхлявілі конструкції вже не могли стримати води. Створювалася загрозлива ситуація для довколишніх українських та й білоруських сіл. Тож улітку було прийнято екстрене рішення на рівні обласного керівництва — відновлювати старий дерев'яний шлюз, відремонтувати стару споруду, бо вартість цих робіт була на порядок нижча.

Оскільки виконання робіт вимагало припинення подачі води з Прип'яті в Дніпро-Бузький канал, а отже, й припинення судноплавства по ньому, до робіт приступили лише в листопаді, після завершення навігації. Підрядною організацією стало місцеве Ратнівське міжрайонне управління водного господарства.

Учасники будівництва нового шлюзу. Крайній праворуч — начальник обласного управління водних ресурсів Ростислав Кравчук.

Ніхто не дивився на годинник

— Спочатку виникла проблема з лісом, — пригадує начальник цієї провідної в області водогосподарської організації Михайло Тимощук. — Таку кількість високоякісної деревини оперативно не міг поставити жоден лісгосп. Розв'язували проблему вже в ході самого монтажу споруди. Щоправда, погода сприяла нам, осінь видалася сухою і рівень води в Прип'яті був рекордно низьким, десь сантиметрів на 140 менший порівняно з сьогоднішнім. Приступили до земляних робіт, улаштували перемички, які відділили будмайданчик від Прип'яті і водоживильного каналу, потужним насосом відкачали воду біля самої споруди і потихеньку почали робити зрубову споруду. Працівники дуже серйозно віднеслися до цього важливого, можна сказати, стратегічного об'єкта. Загалом було задіяно понад тридцять осіб.

Звичайно, погода нам потроху підкидала свої сюрпризи: то заметілі, то дощі, то рівень води в Прип'яті став різко зростати і ріка почала розмивати перемички. Трудношів вистачало. Але споруда, як бачите, запрацювала, воду на Дніпро-Бузький канал пустили. Трохи менше навантаження буде на Любешівський район, який часто страждає від повеней на Прип'яті.

Начальник Прип'ятської дільниці Ратнівського МУВГ Василь Дейнека разом з головним інженером Василем Приймачуком був одним із виконробів на цьому важливому для регіону об'єкті.

— Давно наші люди не працювали з таким ентузіазмом, як тут, на водозаборі, — охоче ділиться враженнями Василь Дейнека. — Основними майстрами були Іван Панасюк, Адам Супронюк, Іван Гурич. Допомагали їм Віктор Середюк, Ігор Боговіт, машиніст насосної станції Яків Гурич, водій автокрана Володимир Нінічук, бульдозерист Федір Матвіюк, екскаваторник Роман Токарський, який, до речі, сьогодні працював на розбиранні тимчасової дамби. Відзначив би кожного з учасників цієї доброї справи. Ніхто не дивився на годинник. Працювали часто дотемна, якщо цього вимагали обставини.

Таких споруд в Україні вже немає

— Якби ці роботи виконало ПМК №77 з Івано-Франківська, а не місцеві майстри, витрати були б набагато більшими, — відзначає специфіку об'єкта присутній на його пуску начальник обласного управління водних ресурсів Ростислав Кравчук. — Довелося б доставляти за сотні кілометрів техніку, людей. А так наші робітники досить успішно впоралися з поставленим завданням. Звичайно, нагородимо тих, хто відзначився на будівництві.

— Треба зазначити, що роботи для нас не характерні, — продовжує Ростислав Кравчук. — Таких зрубових споруд в Україні вже, мабуть, немає. В 1999 році ремонт цієї споруди виконували наші колеги з Білорусі з республіканського унітарного експлуатаційно-будівельного підприємства «Дніпробугводшлях» (генеральний директор Микола Котецький). Саме вони до листопада 2012 року були власниками цього шлюзу і здійснювали його експлуатацію.

У липні ми прийняли рішення про відновлення цієї споруди, тож у стислі строки потрібно було виготовити проектно-кошторисну документацію. Білоруси відгукнулися на наше прохання і передали нам проект. Це дозволило швидко виготовити документацію. У нас з ними дружні ділові стосунки. Попередили їх, що будемо виконувати ці роботи. Вибрали момент, коли закінчилася навігація. Чому й складно було працювати, бо вже холодно. Попри це ремонт споруди ми виконали за три місяці, у той час коли білоруси, працюючи влітку, затратили на це півроку.

На жаль, є проблеми з фінансуванням. Незважаючи на те, що управління роботи вже виконало, держава за них ще й досі повністю не розрахувалася. Спасибі колективу Ратнівського МУВГ, який успішно впорався з цим складним завданням і убезпечив цей край від можливих негативних наслідків повеней на Прип'яті.

Микола ЯКИМЕНКО.
с. Почапи
Ратнівського району
Волинської області.
Фото автора.

Щораз перемичка стає тоншою. Ще мить і вода Прип'яті рушиться в канал.

Віддайте Гостиний двір у власність громади!

Боротьба за Гостиний двір триває. Нещодавно кияни виграли черговий суд, результатом якого стало скасування дозволу на проведення будівництва. «На даний момент забудовника у судовому порядку позбавлено як дозволу на будівництво, так і розірвано договір оренди на землю... Зараз він не має жодних підстав проводити будь-які роботи на території Гостиного двору», — розповіла на прес-конференції адвокат Юлія Науменко. Між тим, ситуація, в якій опинилася пам'ятка, — наявний доказ того, що злочинною може бути і бездіяльність. Втративши на півшляху право переробити Гостиний двір на власний розсуд, компанія-забудовник вирішила взагалі нічого з пам'яткою більше не робити. «Вони не тільки не беруть на себе обов'язок законсервувати цю будівлю, а й не допускають туди осіб, які можуть це зробити. Чим, звичайно ж, руйнують будівлю пам'ятки», — пояснює Юлія Науменко.

І це при тому, що небайдужим киянам вдалося зібрати понад 50 тисяч гривень для проведення консервації будівлі. Понад те — ліцензійованій компанії замовили спеціальний проект. А одна із рекламних компаній, буцімто, навіть погодилася безоплатно допомогти із полімерними матеріалами для його реалізації. Та, врешті-решт, зробити це активістам не вдалося. Компанія-орендар, вона ж горе-забудовник, відмовилася допустити їх на об'єкт. «Якщо на вулиці йде дощ — то і там дощить, якщо падає сніг — то і там сніжить», — б'ють на сполох активісти.

Вирішити ситуацію, на думку захисників Гостиного двору, може повернення пам'ятки у власність громади. Із відповідним зверненням до центральної влади уже виступили депутати міськради. «Зараз потрібно у судовому порядку розірвати договір оренди об'єкта. Робити це має власник, яким на сьогодні є держава. А точніше — Кабінет Міністрів і Фонд державного майна», — каже народний депутат, активний борець із забудовниками у столиці, Ігор Луценко.

Паралельно з цим юристи розглядають й інший варіант: «Гостиний двір має пам'яткоохоронний статус. І коли сьогодні забудовник не проводить консервації, не робить жодних кроків, щоб зберегти його, за це вже може настати кримінальна відповідальність», — пояснює правник Марина Соловйова, співголова ГО «Андріївсько-Пейзажна ініціатива». Експерти переконані: тільки повернувши пам'ятку у власність громади, її можна вберегти. Так само не сумніваються і в тому, що місто знайде гроші для її відновлення та утримання. Мовляв, для Києва Гостиний двір — це більше, ніж звичайна споруда...

Нагадаємо, як уже писав «Голос України», перипетії довкола Гостиного двору почалися навесні 2012-го, коли Київрада дала дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки ПАТ «Укрреставрація» для реконструкції будівлі пам'ятки під торговельно-офісний центр.

Тетяна СУВОРОВА.

Тепер навічно в наших серцях

Сержант Віталій Вергай, старший розвідник розвідвзводу механізованого батальйону 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади став 70-м уродженцем Черкащини, який загинув від рук російських агресорів на сході країни.

У довоєнному житті Віталій мав наймирнішу професію. Він був пасічником, дуже любив свою роботу, світ квітів, трав і бджіл. Коли розпочалися події на Майдані, став до лав народної самооборони. З літа 2014-го разом з товаришами пішов боронити східні рубежі Батьківщини. «Він був справжнім розвідником, — розповіли його бойові побратими. — Йшов туди, куди неможливо було пройти. Був обережним і невловимим. Вірили, Віталій знайде вихід з найнебезпечнішої ситуації. Та сталося непоправне...». Двадцятого січня біля села Рідкодуб Донецької області російська міна обірвала життя 45-річного сержанта...

В останню путь Віталія Вергая проводжали з Соборної площі Черкас. Плакали матері, міцно стискували руки в кулаки чоловіки, молодь повторювала як клятву «Герої не вмирають!» **(на знімку).** У загиблого залишилися дружина, дві доньки і син.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото автора.

«Лайфньюз» їздить по Донецьку з власними «очевидцями»

У ніч на п'ятницю через артобстріли зупинено Південний водовузол у Донецьку. Без води залишилися два райони обласного центру — Кіровський і Ленінський. Знеструмлені 202 трансформаторні підстанції, зупинилися 59 котелень, без газопостачання залишилися майже 7000 абонентів. Найбільших руйнувань зазнали житлові будинки на північних околицях міста. Про обстановку в місті «Голос України» розпитав мешканців Донецька.

Олександр, Ленінський район: «Уся родина застуджена, бо доводиться тримати вікна і балкон відчиненими, щоб не вилетіли шибки, коли все труситься і дрижить. Наші сусіди теж поклеїли вікна хрест-навхрест, коли виходимо — залишаємо щілину. Сусідка не залишила, і під час чергового обстрілу шибки вибило. Тихіше не стало, яке перемир'я!»

Надія, Ворошиловський район: «Залишається багато літніх людей, які не виїхали. Живуть на «гуманітарці» та благодійних обідах. Я допомагаю кільком знайомим, які самі не можуть дійти. Вчора забирала «ахметовку» для сусідки. Це ми так називаємо продуктові пакети від фонду Ахметова. А російський гумконвой — це «денеерівка». Приятелька стояла за нею цілий день, дали півкіло макаронів. А стояти треба було на вулиці — мокро, сиро. Наступного дня давали борошно із російської «гуманітарки» — жінка вже не пішла. У супермаркеті можна розплатитися карткою по Інтернету. До тієї каси довжелезна черга, години на дві. У пунктах обміну валюти можна отримати готівку з картки — за 10 відсотків від суми».

Ірина, Куйбишевський район: «Днями їздила погодувати собаку до будинку знайомих, які виїхали. Будинок на Путилівці, туди не ходить жоден транспорт, бо стріляють. Ішли зі знайомим вулицею Листопрокатників. У того був фотоапарат, вирішив познімати зруйновані споруди. Три будинки сильно побиті, біля одного — чорна воронка. І стоять три баштові крани. Тут же з'явився патруль. Фотоапарат забрали, усі знімки видалили, добре, що хоч до комендатури не забрали. Пощастило. Мені здалося, що на верхніх поверхах якісь люди військові сиділи. У приватному секторі бачили мародерів. Один із санками, інший на лижах. І не ховаються. Чужі там не ходять, таке враження, що це бойовики скористалися чергуванням і пограбували житло. Людей практично не видно. Ані світла, ані води, ані газу в тому районі. Десь близько було чути бій».

Світлана, Калінінський район: «Минулого тижня обстріляли вулицю Марії Ульянової. Потрапило у наш двір. Щойно стихло — з'явився мікроавтобус, звідки вискочили журналісти «Лайфньюз» і з ними кілька людей, головним чином жінки. І ці жінки стали розповідати, як їх обстріляли «карателі». Театр! У мене вікна цілі, але того ж дня загинув наш співробітник в іншому районі. Виходив із маршрутки і потрапив під обстріл».

Бізнес мігрує на безпечні території

Про відновлення регіону та інвестиційну активність говорили у Святогірську учасники Міжнародного економічного форуму «Відкритий Донбас». Якщо раніше область входила до трійки лідерів в Україні з обсягу інвестицій, то сьогодні через бойові дії зруйновано й знищено тисячі об'єктів інфраструктури, промисловості та житлового господарства. «Самостійно впоратися з їх відновленням державі не під силу, тому сподіваюся, що бізнес своєю діяльністю також зробить внесок у відновлення Донбасу», — зазначив під час виступу голова обласної державної адміністрації Олександр Кіхтенко.

У свою чергу, обласна влада готова допомагати вітчизняним та іноземним інвесторам, а також підприємствам, які мають намір розширити виробництво чи залишили тимчасово окуповані території і продовжують діяльність на новому місці. «Сподіваюся, наші підприємства знайдуть ефективних партнерів і вигідних інвесторів, а Донецька область — допомогу у подоланні наслідків військової агресії», — додав очільник області.

Проведення форуму, що його традиційно організовує Донецька торгово-економічна палата, збіглося з негативними подіями в економіці області. Днями свою роботу призупинили металургійні заводи в Єнакієвому, Донецьку і Макіївці, а також Макіївський і Ясинівський коксохімічні заводи. Всі ці підприємства розташовані на тимчасово окупованій території.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Снаряди знову залетіли на Луганську ТЕС

З реактивної системи залпового вогню «Град» бойовики обстріляли Луганську ТЕС. Ушкодження електричного обладнання призвело до аварійного автоматичного відключення одного із двох працюючих енергоблоків. Сім районів області поринули в пітьму, але через три години ремонтникам удалося відновити електропостачання. Тільки завдяки зусиллям і професійним діям енергетиків ДТЕК станція не відключалася повністю. Незважаючи на обстріли, вдалося відновити роботу енергоблока №13 і дати світло 1 млн. жителів області. Сьогодні станція працює двома блоками й несе навантаження 231 МВт. Після нічного обстрілу на території ТЕС виявлено дев'ять воронок від розриву снарядів. Обсяг ушкоджень уточнюється. На щастя, цього разу обійшлося без жертв і поранених.

Увечері 12 лютого масованого артобстрілу зазнали східні квартали Луганська. Жителі повідомляють про декілька атак з невеликими інтервалами в часі. Внаслідок вибухів постраждали житлові будинки, молокозавод, транспорт, а головне — є жертви серед мирного населення. За останніми повідомленнями, відомо про чотирьох загиблих і десятьох поранених. Луганчани в паніці. Одні поспіхом залишають місто, виїжджаючи у бік Росії, де відкрито кордон, інші сподіваються на перемир'я, яке гарантує Мінська угода, і не поспішають виїжджати, треті перебувають у цілковитій розгубленості.

У той час як глави країн домовилися про припинення вогню, в день підписання декларації в Мінську з боку прикордонного Ізварино через місто Молодогвардійськ пройшла колона російської військової техніки, що прямувала в Луганськ. У складі конвою проїхали 40 тентованих КамАЗів з боєприпасами. А вночі почався обстріл Луганська. Як повідомляють спостерігачі, подібна картина була днем раніше: увечері на об'їзній дорозі Луганська помітили угруповання російської військової техніки — 8 танків, 4 БМП, 1 БТР, 5 тентованих вантажівок і один паливозаправник. А вночі почався обстріл міста.

Щастя у вогні

Уранці 13 лютого бойовики знову обстріляли Щастя. Артилерійські снаряди, випущені з боку Веселої Гори, влучили в житлові будинки, а один з них — у кафе «Дорожнє». На той момент у будівлі перебувало багато відвідувачів. Відомо про двох загиблих і трьох тяжкопоранених, крім того, поранення дістали троє пішоходів, які перебували поруч із кафе. Співробітники міліції, які несуть службу на Щастинському напрямку, витягали людей з-під обвалів, доправляли їх до лікарень. Ще кілька снарядів влучили в кооперативні гаражі, що загорілися разом з машинами. У Щасті зафіксовано кілька пожеж.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

РФ перекидає бронетехніку

Особовий склад, військова техніка та озброєння накопичуються на території Ростовської області. А потім ворог посилює сили на найнебезпечніших ділянках, насамперед, на північному сході Луганської області та на Дебальцівському напрямку. У РНБО кажуть: за останні кілька діб незаконно кордон перетнули принаймні три колони, а це понад 80 одиниць техніки. Здебільшого це танки, «Гради», «Урагани» та гармати.

Подібна ситуація і з особовим складом. Як зазначив учора народний депутат і комбат батальйону «Донбас» Семен Семенченко, в населеному пункті Логвине (район Дебальцевого) воює регулярна російська армія. «Днями узято в полон 17 бойовиків. Зокрема, за їх свідченнями, зараз до району посилено перекидаються частини кадрових російських військ. Так, водіями бойових машин учора були виключно буряти», — написав він на своїй сторінці у «Фейсбуці».

У свою чергу інший нардеп керівник групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук повідомив «Голос України», що в Донецьку з'явилося нових 26 одиниць російської бронетехніки. Йдеться, зокрема, про 10 танків, а також декілька одиниць вантажних та інших спецавтомобілів. Крім того, до міста прибули нові батальйонно-тактичні групи.

Олександр ПЕКНИЙ.

ХРОНІКА

Стріляли по адмінбудівлі Сарненської райради та РДА

Як повідомив голова Сарненської районної ради Микола Драганчук, 13 лютого вночі у місті Сарни Рівненської області невідомі стріляли по адмінбудівлі, де розміщені районна рада та РДА. Кулі влучили у вікна кабінетів, де розміщений реєстр виборців, та малого залу засідань. На місці пригоди вже побували сарненські міліціонери. Вони припускають як одну з версій, що стріляли з гуртожитку, розташованого навпроти адмінбудівлі райради та РДА. Цю версію нині перевіряють обласні експерти.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

По всій лінії фронту тривають зіткнення

Незважаючи на мінські домовленості, терористи продовжують атакувати позиції сил АТО. Досить складна ситуація на півдні. Бойовики здійснюють спроби прориву на Широкине та Павлополь, де закріпився полк Нацгвардії «Азов». Не припиняються обстріли Дебальцевого, Станиці Луганської, Трьохізбенки, Пісків, Мар'їнки, Авдіївки. **Такі дані учора повідомили в прес-центрі АТО.** Підтвердили цю інформацію й українські військові, які перебувають на передовій.

Розвідбатальйон (район Дебальцевого):

«Не знаю, як там домовлялися в Мінську, але у нас тут справжня війна. Найгарячіше в населеному пункті Логвиному. Вже декілька днів намагаємося його зачистити від російської армії. Утім, поки що безрезультатно. Щоправда, вчора знищили декілька десятків окупантів. Є втрати й серед наших військових. Точно не знаю, однак говорять про трьох загиблих бійців батальйону «Донбас». Дуже багато поранених. У цей район стягнуто значні сили. Неспокійно і в самому Дебальцевому. Терористи вчора лупили по місту з «Ураганів». Тримаємося, на домовленості з РФ не звертаємо уваги, адже вони постійно брешуть».

Полк особливого призначення «Азов» (Маріупольський напрямок):

«На даний момент активних боїв на визволених полком «Азов» територіях не спостерігається. Помітна передислокація сил бойовиків. Військові надають гуманітарну допомогу мешканцям населених пунктів Широкине, Павлопіль та Лебединське».

24-та окрема механізована бригада (район Бахмутської траси):

«Нині триває активна контрбатарейна боротьба. Бойовики намагаються впритул підтягувати свої мінометні розрахунки до наших позицій. Вони сподіваються, що ми не будемо по них відкривати вогонь, оскільки в Мінську домовилися про його припинення. Однак уже таку помилку ми декілька місяців тому зробили. Цього разу буде усе навпаки. Всю ніч терористи лупили з усіх видів зброї по с. Кримське. Постраждало багато будинків».

За інформацією радника міністра МВС Зоряна Шкіряка, на Дебальцівському напрямку оточення нема. Сили АТО тримають цілісність оборони і жорстко стримують наступ і атаки ворожих сил. Артилерія ЗСУ завдає влучних ударів по вогневих точках і рубежах терористичних військ, завдаючи ворогу вагомих втрат у живій силі та техніці.

Вл. інф.

Прес-служба СБУ:

Розчарований у злочинному режимі «ДНР» та «ЛНР», бойовики здаються правоохоронним органам. Так, до СБУ добровільно з'явився мешканець м. Харків, 1972 р. н. — бойовик терористичної організації т. зв. ДНР на прізвисько «Німець». Він розповів, що з жовтня 2014 року був одним із представників від т. зв. ДНР у Спільному центрі з контролю за припиненням вогню. За його свідченнями, згаданий Спільний центр використовується російською стороною для збору розвідданих про дислокацію українських військових та поширення неправдивої інформації про хід АТО. Зокрема, він розповів, що для зриву перемир'я терористи зумисне обстрілювали підконтрольні їм населені пункти, аби звинуватити в цьому українських військових. Також «Німець» повідомив про факти незаконного перебування на українській території російських військ та російських інструкторів, які проводять вишкіл терористів «ДНР».

За інформацією офіційного сайту СБУ.

Треба, щоб суспільство загалом зрозуміло, що наука є головним рушієм змін, запорукою суспільного успіху. Тоді буде у нас належна політика, належна підтримка науки. І від влади, і від бізнесу...

За рахунок наукових напрацювань показники аграрного виробництва можна подвоїти

ПЕРСПЕКТИВА

Теми ефективного використання земель сільськогосподарського призначення, їх збереження для майбутніх поколінь для забезпечення населення планети якісними продуктами харчування є актуальними завжди. Про це ми ведемо бесіду із Олександром Іващенком (на знімку), знаним науковцем, академіком Національної академії аграрних наук України.

— Почнімо з головного: чи є у нашої землі господар?

— На жаль, мушу сказати, що справжнього немає. Переживши радянську епоху, коли у людей почуття господаря цілеспрямовано руйнували, ми занурилися у псевдоринкову стихію. Спритні люди енергійно зайнялися «прихватизацією» народного добра, у тому числі й землі. Сьогодні маємо аграрних лордів, що вхопили сотні тисяч гектарів родючих земель, і, відповідно — мільйони пенсіонерів зі своїми клаптиками, які необхідно здавати в оренду. Багатий орендатор дивиться на землю-годувальницю лише як на засіб отримання власних прибутків. Йому не болить, що на території тривають активні ерозійні процеси, що охопили понад 43% загальних площ орних земель країни.

А дрібному власнику, позбавленому доступу до ресурсів, навіть за бажання складно конкурувати з цими земельними лордами.

— А як реагує держава на таку ситуацію?

На державному рівні нікого по-справжньому не турбує постійне падіння вмісту гумусу в орному шарі, зниження родючості ґрунтів. Протягом останніх десятиліть Міністерство аграрної політики і продовольства України віддає перевагу, передусім, торговельним оцінкам галузі: який валовий збір кукурудзи чи пшениці і скільки насіння ріпаку чи соняшникової олії цього року можна буде продати на експорт. Підхід бізнесово-комерційний, а не державницький. Лунають горді рапорти: «Продали на експорт стільки-то десятків мільйонів тонн зерна кукурудзи, пшениці, ячменю, сої тощо. Країна на першому чи на третьому місці у світі за обсягом експорту». Вибирають найпростіший і неефективний для суспільства шлях — продають сировину на експорт. До того ж переважно зарубіжним зерновим трейдерам, яким державні та соціальні інтереси країни просто чужі.

А як переробляють сировину, як отримують додаткову вартість, як формують нові робочі місця на селі і яку здійснюють соціальну політику — це нікого не хвилює.

Не розумію, чому турки успішно торгують на світовому ринку борошном, а ми вдома не здатні спромогтися розмолоти власне зерно, бо торгуємо ним як сировиною? Чому на експорт іде майже весь обсяг валового збору насіння ріпаку, а не продукти його переробки, які значно дорожчі? Якісна вітчизняна соняшникова олія іде на експорт як сировина, її успішно купують, фасують і продають за вищою ціною ті самі розумні турки? Невже пляшка для фасування олії вдома є непереборною проблемою, яку досі не можуть розв'язати експортери?

Виникає сумнів у результативності і професійних здібностях персоналу вітчизняних відомств, що працюють на зовнішньому ринку.

— Ви вважаєте, що структура українського експорту має бути дещо іншою?

— А хіба не так? Голландці щороку отримують від експорту аграрної продукції понад 100 мільярдів доларів. Порівняємо з вартістю вітчизняного експорту аграрного сектора економіки. Результати невтішні. Звідки такі суми прибутків у голландців? Секрету немає: вони не торгують сировиною! Що є в структурі їх аграрного експорту? Все те, що заслуговує на споживання і застосування: якісні сири, молочні, м'ясні продукти, насіння, саджанці, продукція біотехнологічних центрів.

У Нідерландах немає чорноземів. Корми вирощують на осушеному морському дні. Невже виробництво якісної тваринницької продукції та її переробка у них дешевша, ніж у нас? Але вони успішні на ринку, а нас з нашими продуктами переробки на ринку немає — ні на внутрішньому, ні на зовнішньому.

— Добре, голландці успішні, але що робити нам? Як досягти такого успіху? Ми маємо вітчизняні зерно, ріпак, сою, інші види кормів, проте у нас тваринництво чомусь непопулярне.

— Мабуть, не від надлишку бізнесового розуму в державних мужів українці мають пити халтурне молоко з китайського порошку, їсти «молоковмісні продукти» з пальмовою олією...

На жаль, ніхто з людей влади у країні і не докладає реальних зусиль, щоб зробити вітчизняний ринок цивілізованим... Здається, все просто: для початку треба мати стандарти і забезпечити контроль за їх дотриманням. І тоді наше тваринництво матиме хоча б перспективи.

А поки що повний спокій в органах влади, хоча вітчизняне тваринництво на межі зникнення. Кому це вигідно, запитаєте... Нечистоплотним бізнесменам це вигідно: український споживач нікуди не дінеться — купить те, що продають...

Але ситуація може дуже різко змінитися. Дуже різко, якщо врахувати, яких обертів можуть набрати євроінтеграційні процеси. Власне, чого ми і хочемо. Та до цього треба добре готуватися.

— Отже, проблема не тільки в якості землі?

— Маєте рацію. У фінів земля не краща за нашу, проте аграрний сектор економіки дуже успішний. Їхній успіх визначається суспільством, правилами життя, законами, неухильним їх дотриманням абсолютною більшістю громадян. І, безумовно, владою.

А ще і голландці, і фіни не цураються власної аграрної науки і всіляко сприяють її розвитку.

Не може бути і мови про ігнорування результатів напрацювань надзвичайно авторитетного у Європі голландського аграрного наукового центру у Вагенінгені. Державні і приватні структури сприяють швидкому і широкому впровадженню напрацювань науковців у виробництво. Щедре фінансування аграрної науки в Нідерландах, яке було протягом останніх 400 (!) років, триває і нині: фінансова підтримка науки тут становить понад 8% ВВП країни.

— А що ми маємо в Україні?

— Враховуючи, що за часи незалежності вітчизняна наука, у тому числі й аграрна, жодного року під керівництвом різних урядів не отримала фінансування навіть на рівні 0,5% ВВП (реально було лише 0,26—0,39%), запитання на високому державному рівні до вітчизняних науковців про кількість отриманих Нобелівських премій можна розцінювати як не дуже тактовний жарт.

Ще одна проблема. Світоглядна. Наукові рекомендації і поради в Україні просто ігноруються. Вони, з точки зору виробників, чомусь нібито не відповідають вимогам часу. А, головне, їхнім власним уявленням про шлях до успіху. От і засіваємо понад 5 млн. га кукурудзи, майже таку само площу соняшника, на поливних землях по 5—8 років беззмінно висіваємо сою... Бо треба заробляти!!!

— То, виходять, що для таких горе-господарів немає значення, що буде далі із землею?

— Про що ви кажете? Доходить до того, що вже навіть не засівають поля, а лише збирають комбайнами врожай падалиці та падалиці по падалиці соняшника. Такими «новинками» «збагачують» агрономічний досвід орендарі орних земель на півдні та сході країни. Урожай таких угідь невеликий: 3—7 центнерів насіння з кожного гектара, проте і затрат фактично жодних. Вигідно.

Що буде з землею за такої «агротехніки і турботи» — орендареві байдуже! Візьме в оренду землю в іншому місці. Виснажену і сплюндровану площу просто залишить власникам паїв. У гонитві за заробітками горе-господарі свідомо відмовляються від науково обґрунтованих сівозмін і різних наукових рекомендацій. Науковці, бач, «відстали» від розуміння аграріїв і, взагалі, лише заважають своїми порадами. Можна заробити більше грошей і без них. Вони тепер дивитимуться й орієнтуватимуться на Захід, там є сучасна наука. Наука там справді є. Є там і чіткий порядок у користуванні землею, а також контроль за балансом поживних речовин і рівнем родючості ґрунту.

— У чому суть такого порядку?

— Поясню на прикладі. У США, Франції застосування тонни діючих речовин мінеральних добрив забезпечує формування приросту врожаю 36—37 тонн зерна.

В Україні, де часто наукові рекомендації виробники ігнорують і їх не дотримуються, відповідно отримують приріст до 14 тонн зерна.

За використання тонни сполук азоту збільшення зерна становить: у Франції 21,2 тонни, у ФРН — 20,3, в Україні — «аж» 11,1 тонни. Зате в нас на орних землях кожен сам собі господар і може застосовувати мінеральні добрива так, як сам того бажає.

Інший приклад. У ФРН без відповідної агрономічної освіти і чіткого виконання наукових рекомендацій власник не має права господарювати на орних землях. В Україні хто має гроші і землю, той усім і розпоряджається. Великі агрохолдинги взагалі є територіями, де діє власна влада й агрономічні закони. Їм ніхто не указ.

— І все-таки що робити? Як змінити ситуацію в Україні на краще?

Передусім створити у країні чіткий, прозорий та ефективний механізм впровадження наукових розробок і стимулювання таких зусиль. Так, як у Канаді, Нідерландах, США... Там інноваційний шлях розвитку сільського господарства не тільки декларується, а й підтримується. Підтримується і сама наука, і система впровадження новацій, відома у нас як система сільськогосподарського дорадництва...

У нашій країні нині діє принцип: сам розробив — сам і впроваджуй. За які кошти здійснювати впровадження, панове чиновники? У науковця середня заробітна плата на 400 гривень нижча від середньої по країні! Вдумайтеся!!!

Не будемо вже казати про затрати на просування наукових розробок, рекламу та іншу діяльність на ринку.

А підприємець, навіть якщо й має кошти, навряд чи ризикуватиме власними коштами на впровадження чогось нового. Ось і вся система вітчизняного впровадження наукових розробок.

Інша річ — зарубіжні фірми, що торгують, наприклад, насінням. Тут і реклама, і «індивідуальна робота» з відповідними державними чиновниками, від яких залежить наявність «зеленого світла» на ринку, тут і сучасний маркетинг з менеджментом. На всі етапи впровадження у країні фірми виділяють потужні кошти. Ринок реалізації насіння всі затрати поверне сторицею.

Але де тоді буде українське насіння?! Що буде з українськими насіннєвими організаціями?!

— Ви — академік-секретар відділення рослинництва Національної академії аграрних наук України. За цикл наукових праць «Розробка та впровадження екологічно безпечних технологій боротьби з бур'янами» стали лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки. Як застосовуються сьогодні екологічно безпечні технології? Які тут загрози?

— Сучасні реалії дикого ринку... Інколи на південному сході країни орендарі засівають від 30% до 60% площ орних земель саме насінням соняшника. Результат — розмножили небезпечну рослину-паразита — вовчка, який істотно зменшує і так низькі врожаї.

Посіви сої, особливо на поливних землях без сівозміни, перетворюються на розплідники рослиноїдних кліщів і хвороб-бактеріозів. Навіть проведення 7—8 обприскувань акарицидами для захисту від кліщів не допомагає отримати високі урожаї сої.

У господарствах зі зруйнованими сівозмінами немає нормальних попередників для сівби озимих культур.

Сучасні орендарі земель відмовляються від сівозмін для отримання більших прибутків. Проте такий виграш віртуальний. Якщо вдалося один рік, то на наступний буде недобір урожаю комерційних культур і відповідно — падіння прибутків.

Досвід тисячоліть практики землеробства беззаперечно доводить, що раціональним є чергування посівів у часі і просторі: сівозміна є цінним надбанням, яке не втратило свого значення і сьогодні.

Науковими дослідженнями у різних ґрунтово-кліматичних зонах країни об'єктивно доведено, що посіви соняшника не повинні повертатися на ті самі площі раніше 6 років, сої 3—4 років, цукрових буряків — 4 років. Справжній господар землі, дбаючи про майбутнє, так і робить шляхом сівозміни.

Виникла гостра проблема в степу і лісостепу на посівах озимих колосових культур: масовий шкідник — хлібний турун (жужелиця) майже зникає з полів за умови дотримання сівозміни і відмови від розміщення посівів озимої пшениці по стерньових попередниках.

За дотримання науково обґрунтованих сівозмін немає проблем і з рослиноїдними кліщами і бактеріозами на посівах сої, зникає загроза пізнього «кореньоїду» сходів на посівах буряків цукрових.

— Ви хочете сказати, що дотримання сівозмін — це додатковий прибуток? Тоді чому цього не розуміють аграрії-практики?

— Абсолютно правильно: прибуток від посівів з використанням науково обґрунтованих сівозмін стає стабільнішим. Так, вирощування культур у господарстві має бути рентабельним. Та господарство може реально заробляти кошти на реалізації урожаю 5—8 культур, а не однієї. Якщо навіть відбувається значне коливання на ринку закупівельних цін, то у фінансовій площині катастрофи немає. Недобір з продажем урожаю однієї культури буде перекрито реалізацією і прибутками від інших культур. Зате коли культура у господарстві одна, обвал ціни на неї — це фінансова катастрофа. Виходить, що сівозміни таки потрібні й у фінансовій площині!

У західних країнах сівозміни запроваджено на 100% площ орних земель. Діяльність виробників чітко регламентовано відповідно до рекомендацій аграрної науки.

Наприклад, у США показник впровадження сівозмін на всій площі орних земель становить понад 80%. Ось така статистика!

У другій половині 1930-х років — після екологічної катастрофи Великих рівнин — президент США Франклін Делано Рузвельт висловив мудру думку: «Народ, що не береже свою землю, знищує своє майбутнє». Цей вислів справедливий і для нашої країни сьогодні.

Засновник агрохімії Юстас фон Лібіх ще на початку XIX століття відкрив «закон повернення»: «Поверни землі те, що взяв у неї з урожаєм, або не розраховуй отримати стільки ж у майбутньому».

Якщо ми бажаємо мати високопродуктивне сільське господарство не лише сьогодні, а й у майбутньому, то всьому аграрному сектору економіки країни, всьому суспільству і державі необхідно повернутися обличчям до проблем орних земель і збереження рівня їхньої родючості.

Країні вкрай необхідна відповідна законодавча база й ефективний державний та місцевий контроль за станом і здоров'ям орних земель, активністю ерозійних процесів, балансом поживних речовин і особливо гумусу, лісовою, хімічною і водною меліорацією, впровадженням і дотриманням науково обґрунтованих зональних сівозмін, господарським і дбайливим ставленням до землі, що нас годує. За добре ставлення до неї вона, згідно з об'єктивними законами природи, завжди сторицею віддячить нам і наступним поколінням.

— А якщо говорити прагматично, мовою цифр...

— Хай буде так, мовою цифр. Якщо зміниться відношення влади до науки... Якщо влада... Та ні не так! Треба, щоб суспільство загалом зрозуміло, що наука є головним рушієм змін, запорукою суспільного успіху. Тоді буде у нас належна політика, належна підтримка науки. І від влади, і від бізнесу...

Але не будемо поки що заглядати у майбутнє, хоча це чи не найголовніше завдання науки.

Отже, мовою цифр: за умови реального і комплексного впровадження у виробництво наукових напрацювань лише науковців системи НААН тільки за останні 15 років сучасні показники роботи аграрного сектора економіки країни можна подвоїти. І це цілком реально зробити вже за короткий період часу.

Держава — мати, та чиновники, як мачуха

Херсонські посадовці «перекидаються» переселенцями, наче циган сонцем

Заради мрії три роки мучився

У дітей свої забаганки, у дорослих свої. Навіть переставши вірити у доброго Діда Мороза, хтось під Новий рік мріє отримати «під ялинку» хутряну шубу, хтось — новеньку іномарку. А от для доктора медицини Абдо Мохтара найкращим дарунком став паспорт громадянина України, про який він мріяв довгих три роки і який він отримав саме напередодні зимових свят.

Доля Абдо випала химерна. Про цього стрункого кароокого сирійця «Голос України» вже писав: вивчившись в Україні на фармацевта, він повіз додому не тільки диплом вишу, а й чарівну жіночку-україночку на ім'я Тетяна, котра народила йому двох синів. У Сирії їх батько захистив дисертацію, створив свій власний аптекарський бізнес, аж раптом почалася війна з ісламістами, і він буквально під вибухами мін та снарядів встиг посадити жінку з дітьми в останній літак, а сам вибирався із зони бойових дій через Туреччину. Родина возз'єдналася у рідному селі Тетяни Левенець — Тавричанці Каховського району Херсонщини.

Біженців прихистили у своїй квартирі Тетянині батьки, місцеве дослідне господарство «Асканійське» надало Абдо роботу інженером з техніки безпеки й масажистом, а його дружина пішла працювати лаборантом.

Начебто все владналося, і вдячний Україні переселенець висловив бажання стати її громадянином. Отут і почалося — з 2011 року бідолашного доктора медицини чиновники ганяли по довідки, призначали прийоми то в Херсоні, то в Каховці, то в Києві, перевіряли і в міліції, і в СБУ, наче він запеклий злочинець.

— На ці поїздки, оплату послуг нотаріуса, який завіряв купу довідок, я витратив загалом понад двадцять тисяч гривень. Для нашої родини — то скажені гроші, на які я зараз міг би наймати квартиру своєму старшенькому Олегові. Йому вже виповнилося дев'ятнадцять, і хлопчина вступив на бюджет до політехнічного коледжу в Новій Каховці. Вчиться він коштом держави, але ж помешкання йому треба оплачувати, і оренда коштує недешево. Та, зрештою, питання не в грошах, а в елементарній справедливості, — обурюється Абдо Мохтар. — У жовтні 2014 року Президент Петро Порошенко своїм указом надав мені громадянство України. Знову приїжджаю в Херсон до обласного управління Державної міграційної служби України по основний документ, а там мені кажуть: паспорт вам видати можемо, але тільки тимчасовий, на два роки. Запитую, чому? А постійний, пояснюють, можна отримати тільки з довідкою від посольства Сирії про вашу відмову від громадянства цієї держави. Добре, їду до Києва, приймає мене особисто посол і дивується: «Та яка ще довідка, коли вимогу про неї ще два роки тому скасували? Їдьте в Херсон добивайтеся!»

Ну хіба це не абсурд, якщо громадянство України у мене постійне, а паспорт громадянина тимчасовий, за яким я навіть не можу отримати закордонний паспорт і з'їздити на батьківщину провідати старенких батьків! Хіба ж це по-людськи?

Зловживання залишилося безкарним

З отриманням громадянства України формальностей і справді чимало, та не ми придумали вираз: закон суворий, але це закон. І «правила гри» нашим новим співгромадянам можна було б прийняти, якби у виконанні херсонських службовців для одного закон обертався роками поневірянь, а для іншого — невиправданою поблажливістю. Саме в ті грудневі дні 2014 року, коли Абдо Мохтар із Тавричанки вимучував собі тимчасовий паспорт, у суді Суворовського району Херсона був «на фінішній прямій» процес над уже колишньою завідувачкою сектору Державної міграційної служби в Херсонській області. Примушуючи свого часу сирійського біженця шукати п'ятий куток у лабіринтах вітчизняної бюрократії, вона тим часом допомагала неймовірно легко отримувати статус біженця іноземцям, котрі на той момент взагалі не перетинали кордонів України!

Служба безпеки України з'ясувала, що 2009 року до нашої держави нелегально перебрався громадянин Афганістану і зумів тут легалізуватися. Та одному було самотньо, й афганцю закортіло «виписати» сюди ще й дружину з донькою. За наявності грошей і посередника-перекладача це не стало нездійсненною мрією: перекладач знайшов «доріжку» до зав. сектору ДМСУ в Херсонській області, і та швиденько оформила всі необхідні папери: протокол співбесіди з людиною, якої в очі не бачила, і заяву про надання статусу біженця, і навіть дактилоскопічну карту, залишивши в ній... власні відбитки (потім це підтвердила експертиза). За документами виходило так, що афганка нібито вже перебувала в Україні й отримала проїзні документи на право виїзду за кордон, а потім повернулася авіарейсом Дубай—Київ. Так члени родини нелегалів знайшли одне одного.

У ході судового процесу підсудна відверто брехала, переконуючи, що біженка нібито приходила до неї на прийом. Але її свідчення дезавувала сама громадянка Афганістану, викликана до суду як свідок. Вона відверто зізналася: обвинувачувану «ніколи не знала й не бачила, у місті Херсоні раніше — до дня судового засідання не була» (цитата з вироку). Оперативники СБУ ще й спіймали чиновницю при спробі винести зі службового приміщення вельми підозрілі справи інших біженців, де в течках часом не було нічого, окрім фотографій переміщених осіб.

Українська спецслужба добре попрацювала, зібравши величезний масив доказів вини завідувачки сектору ДМСУ в Херсонській області. І суд визнав беззастережно її винною у службовому підробленні та зловживанні посадовим становищем, додавши ще й напрочуд справедливу фразу: засуджена «своїми діями заподіяла істотної шкоди охоронюваним законом державним інтересам, яка полягає у підриві авторитету та престижу органів державної міграційної служби». Якби така фраза пролунала у суді, приміром, Китаю, можна було б не сумніватися — наступним буде оголошення смертного вироку злочинниці. А в Україні її... просто звільнили від покарання через те, що сплив термін давності.

«Порядки й виконавці ті самі»

Мабуть, саме такі вироки і сприяють тому, що Державна міграційна служба реформується, а порядки в її підрозділах на місцях залишаються ті самі. Тих поодиноких службовців, хто повірив у прихід нових часів і намагається працювати поновому, система просто «вичавлює» за свої межі, наче камінець, що потрапив у жорна. Так сталося з іще одним героєм публікації «Голосу України» — керівником відділу ДМСУ в Каховському районі Херсонщини Віталієм Спіжовим.

Після зміни влади в державі він повстав проти корупції у своєму відомстві, написавши до прокуратури краю викривальну заяву та передавши компромат до ЗМІ. Результат єдиний — «бунтародинак» невдовзі змушений був шукати іншу роботу.

— В обласному управлінні ДМСУ та в її районних підрозділах геть нічого не змінилося — ті самі люди, ті самі порядки. Про результати розгляду моєї заяви в прокуратурі Херсонщини теж ніхто мені нічого не повідомляв. Останній раз спілкувався зі слідчим ще в травні, потому лише мовчанка. Ставлення до мене у херсонського начальства змінилося на відверто вороже, тому змушений був переводитися на іншу роботу. Тепер працюю керівником служби правового аналізу у Представництві Президента України в АР Крим у Херсоні, — розповідає Віталій Спіжов.

А я от собі думаю: хто були ті люди, котрі не залишили у справах біженців своїх відбитків пальців, і чому вони не ризикнули це зробити? Чи не тому, що на батьківщині засвітились як співучасники терактів? І чи не готують вони їх тепер в Україні?

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У НОМЕР

Вчилися ліквідовувати отруйну речовину

Виявити і ліквідувати отруйну речовину в ЗОШ № 35 Кіровограда — таке завдання виконували рятувальники управління ДСНС у рамках чергового навчання. За тактичним задумом отруйну речовину таки знайшли. Тож з будівлі школи довелось евакуювати персонал та учнів. Після цього працівники міліції, які прибули на місце події, організували оточення зони можливого ураження. Сили цивільного захисту міста провели попереднє розгортання обслуги пожежно-рятувального підрозділу та аварійно-рятувального загону спецпризначення, а медики приготувалися надавати допомогу постраждалим. Бригада Держсанепідслужби провела необхідні заміри.

Використовуючи пересувну хіміко-радіологічну лабораторію, рятувальники провели розвідку, збір рідкого металу та демеркуризацію. Координацію залучених сил і засобів та контроль за евакуацією людей здійснював оперативний штаб у складі представників служб цивільного захисту міста.

Вл. інф.

Фото прес-служби управління ДСНС в Кіровоградській області.

Пам'ятник Небесній Сотні. Спроба № 2

У Миколаєві до 20 лютого встановлять пам'ятник Героям Небесної Сотні. Монумент уже готовий і скоро буде змонтований у сквері Ради Європи.

Як раніше повідомляла наша газета, міська влада обіцяла відкрити меморіал ще до кінця осені, але строки через об'єктивні причини довелося змінити. Над композицією працювали відомі львівські майстри — скульптор Володимир Цесарик і заслужений художник України Сергій Іванов.

Вони реалізували ідею, запропоновану активістами, і втілили — спочатку в гіпсі, а потім і в бронзі — чотириметрові крила. Автори присвятили скульптуру не тільки Небесній Сотні, а й бійцям, які зараз воюють у зоні АТО.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

Будують водопроводи

Понад шість кілометрів водогінних мереж планується побудувати на території села Любимівка в Солонянському районі Дніпропетровської області цього року. Фінансування робіт здійснюється в рамках швейцарсько-українського проекту «Підтримка децентралізації в Україні» DESPRO.

Як повідомили в обласній раді, новий водогін дасть змогу забезпечити якісною питною водою всіх мешканців села. Вартість робіт — майже мільйон гривень. Чверть необхідної суми виділять облрада та міжнародні партнери, решта грошей надійдуть із місцевого бюджету й від громади.

Як відзначає голова облради Євгеній Удод, соціальні інвестиції також планують залучати в будівництво водопроводів у селах у Синельниківського, Павлоградського та Софіївського районів, де на основі співфінансування розв'язуватимуть проблеми забезпечення питною водою місцевих мешканців, **повідомляє наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО**.

Лише на поїздки і оплату послуг нотаріуса пішло понад двадцять тисяч гривень

З 16 лютого вартість проїзду в кримських електропоїздах приміського сполучення зросте на 55 відсотків, *повідомляє наш власкор Михайло Руденко*

Правоохоронці Черкас викрили підпільну АЗС. З незаконного обігу вилучено сім тисяч літрів пального, конфісковано обладнання та інші матеріально–технічні цінності, *передає наш власкор Лідія Титаренко*

Стратегію сталого розвитку визначає не протистояння

Науку треба повернути з «паралельного світу» і залучати до ухвалення важливих управлінських рішень. На цьому наголосив голова Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Микола Томенко під час презентації книги «Стан виконання в Україні положень «Порядку денного на XXI століття» (2002—2012), яка відбулася учора в Національній академії наук.

За словами Миколи Томенка, в основі нашої «системи ухвалення рішень» стоять бізнес і лобісти його інтересів (яких чимало і серед громадських організацій). Далі йдуть політики, а науковці — на останньому місці. Їхньою думкою знехтували й під час редагування Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», затвердженої указом Президента 12 січня 2015 року. За оцінкою академічної спільноти, з якою солідарний і народний депутат (Микола Томенко був одним з ініціаторів ухвалення стратегії «Україна-2020»), цей документ не відповідає задекларованій назві.

Порядок денний на XXI століття — план дій щодо сталого розвитку, було ухвалено ООН на Міжнародній конференції у Ріо-де-Жанейро у 1992 році. «Людство має користуватися природними ресурсами так, щоб зберегти їх для майбутніх поколінь», — базовий принцип сталого розвитку нагадав у своєму виступі віцепрезидент НАНУ Анатолій Загородній.

— Серед європейських країн лише Україна і Молдова не визначили на державному рівні своє ставлення до ідей сталого розвитку, — наголошує директор Інституту географії НАНУ Леонід Руденко. — Досі ми не маємо відповідних концепції, стратегії і плану дій. І війна на сході не може бути виправданням.

Вченими було підготовлено десять варіантів Концепції сталого розвитку, останній — у 2012 році. Але тоді уряд більше переймався Чемпіонатом світу з футболу...

Видання, яке презентували науковці, профінансовано коштом МОН. Його автори проаналізували все, що було зроблено в країні протягом 2002—2012 років на шляху імплементації визначених ООН принципів сталого розвитку та окреслили завдання, які потрібно виконати «для впровадження в Україні головної парадигми XXI століття».

Останній розділ книги — запропонована колективами чотирьох академічних установ (інститутів географії, демографії, проблем ринку та економіко-екологічних досліджень, проблем природокористування та екології) концепція переходу України до сталого розвитку. Вона може стати канвою для розроблення стратегії, плану дій, державних програм та різноманітних проектів у цій галузі. Серед дев'яти головних цілей, визначених у концепції, — припинення деградації довкілля та перехід до збалансованого природокористування, а також формування нової моделі економіки на засадах невиснажливого природокористування. Йдеться про зменшення забруднення довкілля, розв'язання проблеми промислових і побутових відходів, розвиток відновлювальної енергетики, застосування ресурсоощадних технологій та інші речі, необхідні країні, яка насправді прагне бути заможною і незалежною.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Боротьба з нелегальними кіосками та засилля незаконне, на думку столичних активістів, будівництво комерційної висотки (на знімку) стали ключовими темами обговорення під час учорашнього засідання громадської ради Київського зоопарку. Як уже писав «Голос України», противники зведення у безпосередній близькості до вольєрів із тваринами 25-поверхівки вважають, що таке сусідство негативно позначиться на здоров'ї живих експонатів.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У армії є душа

За ініціативи чернівчанина Олександра Ткачука в інтернет-просторі з'явився новий військово-музичний проект «Музика воїнів». У його рамках виконавці в армійській формі беруть собі позивні та виконують композиції на різноманітних інструментах.

«Музика воїнів» — проект про те, що в української армії є душа», — розповідають автори ідеї. Гімн України став першою композицією, яку було виконано на віолончелі на столичному пішохідному мосту.

За задумом автора проекту, на різноманітних інструментах гратимуть і музиканти у військовій формі, і бійці з фронту. «Музиканти — це воїни, а інструменти — зброя в їхніх руках. Музикою вони не вбивають, а навпаки — дають шанс на життя і надію на краще. Це проект про те, що українська армія має душу і серце. Ми не карателі. Ми прості і культурні громадяни своєї країни, які її захищають», — розповів Олександр Ткачук.

Сергій СУЛИМА.

Французи шукають елеватори

Миколаївський міський голова Юрій Гранатуров провів зустріч із Аленом Ремі, Надзвичайним і Повноважним Послом Французької Республіки в Україні. Дипломат окреслив низку питань, актуальних для двосторонньої співпраці.

— У французьких інвесторів є бажання тут працювати, — сказав посол. — Приміром, деякі представники великого бізнесу підшуковують території для розміщення портових елеваторів: вони готові їх придбати або орендувати. Розглянемо й зустрічні пропозиції щодо нових сфер співробітництва.

У миколаївців є вдалий досвід співпраці із Францією, зокрема, містом Ліон, на прикладі якого представники Миколаєва вивчали особливості органів місцевого самоврядування.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

Південмашівці протестують

Працівники Південного машинобудівного заводу провели біля будівель облдержадміністрації й облради акцію протесту з вимогою погасити заборгованість з зарплати. Як повідомив один з ініціаторів акції токар Юрій Кулик, офіційно на підприємстві люди одержували зарплату лише до липня. До того ж через відсутність замовлень Південмаш припиняє роботу до 2 березня.

Того ж дня представники колективу зустрілися з головою облради Євгеном Удодом. Він пообіцяв звернутися до Кабміну і Верховної Ради з проханням допомогти місцевій владі у розв'язанні проблем підприємства.

— Зберегти виробничий і кадровий потенціал Південного машинобудівного заводу — стратегічне завдання. Вирішити його можна лише на високому рівні, — заявив Євген Удод. — Апелюватимемо до Прем'єр-міністра, Голови Верховної Ради. Ми повинні вжити дієвих заходів, щоб Південмаш працював безперебійно.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото ІА «Мост-Днепр».

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Нагородили за вміння контролювати власні витрати

Десятикласниці рівненської школи № 23 Вікторія Бабич та Ірина Абрамович здобули третє місце у загальноукраїнському конкурсі на краще відео «Заощаджуй», організованому програмою USAID «Розвиток фінансового сектору» та Нацбанком України. У винагороду школярки отримали відзнаки та електронну книгу.

Загалом у щорічному конкурсі взяли участь 39 команд із 17 областей. Кожна команда мала створити відео, яке б пояснювало, чому та як потрібно заощаджувати гроші і контролювати витрати для досягнення власних фінансових цілей.

Про це повідомила прес-секретар управління освіти і науки Рівненської ОДА Людмила ДЕРКАЧ.

На охорону — з авіацією

У прибережних районах Одеської області розпочалися тактичні навчання ВМСУ. У них беруть участь Військово-Морські Сили України, підрозділи Сухопутних військ і ВПС України.

У взаємодії з літаками й вертольотами морської авіаційної бригади, спеціальним підрозділом управлінням МВС України в Одеській області морські піхотинці відпрацьовували завдання з посилення охорони й оборони важливих військових об'єктів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ЦИФРА

54, 9 млн. грн. надійшло на казначейські рахунки Чернівецької області з державного бюджету. Ці гроші буде спрямовано на виплати сім'ям з дітьми, малозабезпеченим, дітям-інвалідам та на допомогу особам, які здійснюють догляд за інвалідом I чи II групи внаслідок психічного розладу.

Вл. інф.

Матимуть єдине посвідчення

На Чернігівщині на зустрічі представників сорока волонтерських організацій з керівництвом області ухвалено рішення про розроблення єдиного посвідчення, яке підтверджує доброчинну діяльність тих, хто допомагає воїнам АТО.

Це пов'язано з тим, повідомив виконувач обов'язків голови облдержадміністрації Сергій Журман, що в регіоні з'явилися шахраї, які збирають кошти та харчі для особистого збагачення, при цьому ведуть підривну діяльність, збурюють суспільство і не мають жодного відношення до важливої справи.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Клініки перетворилися на кабінети

На Хмельниччині на вимогу обласного територіального відділення Антимонопольного комітету понад два десятки лікувальних закладів змінили назви своїх установ. До цього вони неправомірно використовували назву «клініка», яка, крім медичної практики, передбачає низку вимог до організації та підготовки фахівців, які там працюють. Зокрема, вони мають використовувати кадровий та матеріальний потенціал кафедр та лабораторій вищих медичних навчальних закладів. Відтепер чимало «клінік» матимуть назви «медичний центр» і «кабінет».

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Дають шанс людям з особливими потребами

У селі Дубище Чуднівського району відкрито першу майстерню, створену Житомирською обласною громадською організацією людей з інвалідністю «Молодь. Жінка. Сім'я» у рамках реалізації грантового соціального проекту. Оснащення майстерні обійшлося у 25 тисяч гривень. У майбутньому проект, що реалізується з жовтня минулого року за підтримки ТОВ «Монсанто Україна», передбачає відкриття ще чотирьох майстерень у Бердичеві, Романові, Червоноармійську і Черняхові. Суть у тому, що послуги надаватимуть люди з особливими потребами.

Як повідомила голова ГО «Молодь. Жінка. Сім'я» Неля Ковалюк, майстерні відкриватимуться там, де є відповідні фахівці. Скажімо, у Бердичеві акцент роблять на вишивання. Там «Монсанто» дає кошти на придбання саме вишивального обладнання.

Дубищенський сільський голова Віталій Ткачук переконаний, що майстерня дуже потрібна, тепер людям не треба їхати до міста.

Керівником дільниці з ремонту техніки став Руслан Слободенюк — електрорадіомеханік, випускник Житомирського вищого професійного училища-інтернату. Він повідомив, що вже надійшли перші замовлення. А майстерня оснащена необхідним сучасним обладнанням для ремонту будь-якої техніки: прасок, пральних машин, насосних станцій тощо.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото прес-служби облради.

Руслан Слободенюк задоволений оснащенням майстерні.

Запастися свічкою–оберегом

Цієї неділі відзначатимемо Стрітення — свято сорокового дня від народження Ісуса Христа. Саме в цей день Діва Марія принесла сина до Єрусалимського Храму. У народі ж Стрітення здавна символізує зустріч зими з весною. З цим святом пов'язано багато прикмет, за якими можна буде судити про хід цілого року. Для віруючих обов'язковим у цей день є похід до церкви по свічку і свячену воду. Свічка весь рік буде оберегом дому від вогню і блискавки, а вода матиме цілющі властивості. Ще однією особливістю свята було ворожіння. Напередодні свята на ніч ставили на поріг тарілочку з зерном, і якщо вранці на ньому з'являлася роса, то рік буде врожайний і багатий.

Диверсія на Арабатській стрілці

На курорті Арабатська стрілка у Генічеському районі Херсонщини біля адміністративного кордону з окупованим Кримом невідомі диверсанти залеше не підірвали газопровід високого тиску, яким голубе паливо подавалося зі Стрілківського родовища на материкову Україну. Працівники місцевої оздоровниці помітили, що біля нього вовтузиться група невідомих, і повідомили до міліції. Захопити зловмисників на місці не вдалося, але при огляді трубопроводу з'ясувалося, що ті встигли зрізати кріплення засувки і організували витік газу, який міг вибухнути від першої-ліпшої іскри. Аварійна бригада «Херсонгазу» усунула пошкодження, тому обійшлося тільки збитками — випарувалося палива на 13 тисяч гривень. Диверсантів розшукують.

Тим часом правоохоронці у Білозерській виправній колонії № 105 виявили соснову колоду, нафаршировану забороненими у виправному закладі предметами та «наркотою». Згортки з марихуаною та шістьма мобільними телефонами, зарядними пристроями та батареями до них сховали у вантажівці, яка привезла три кубометри деревини для переробки у промзону. У сховку також було два кілограми сухих дріжджів для виготовлення спиртних напоїв.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

СЮРПРИЗИ В ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

Романтики зустрічаються на Театральній

В Ужгороді на Театральній площі в День закоханих можна буде пройти через Арку кохання, зустріти свою долю під годинником кохання, а ще подивитися історії мімів і танцюристів про любов.

Місто готує на День закоханих свято, аби кожен міг зосередитися на світлих почуттях. «Маємо трохи абстрагуватися від війни, — каже начальник управління у справах культури, спорту, сім'ї та молоді міськвиконкому Євген Бобров. — Однією з цікавинок свята стане велика валентинка, яку будуть малювати на Театральній площі всі закохані. Також вони зможуть залишити на валентинці свої побажання та мрії. Для ужгородців заплановано чимало конкурсів з призами і подарунками».

Того ж дня на площі один з романтиків презентуватиме годинник кохання. Упродовж трьох років він шукає ту єдину і щоразу 14 лютого готує несподіванку для містян. Минулого разу цей чоловік придумав парасольку кохання. Саме дійство розпочнеться о 15:00 і продовжиться до вечора.

А загалом протягом лютого в Ужгороді планується ще кілька заходів. 21-22 лютого на Поштовій площі відбудеться фольклорне дійство, фестиваль-ярмарок «Масляна». Тут збиратимуть благодійні кошти для дитячої лікарні. А весь негатив спалять разом з солом'яною Марою.

Василь НИТКА.

Ужгород.

«Чекаю, бо кохаю»

Під таким гаслом «Агентство промоції «Суми» спільно з однойменним громадським фондом проводять 4-й благодійний аукціон на підтримку поранених у зоні АТО українських військових. Цього разу зібрані кошти підуть на лікування військовослужбовця Сумського артполку Олександра Даценка, який був поранений у серпні під Іловайськом. За час лікування мужній боєць переніс шість операцій і нині повертається до життя.

Вл. інф.

Допоможемо одужати бійцеві

У Львові в трамваї «Електрон» сьогодні пройде виставка фотографій Марти Малоїд-Глєбової, кошти від якої будуть використані для лікування важкохворого бійця АТО Валентина Бородіна. Він з вересня минулого року перебуває в Головному медичному госпіталі в Києві. Як розповіли у Львівській міській раді, цей проект перш за все повинен привернути увагу до наших воїнів, що зараз в госпіталях борються за своє життя.

Валентин Бородін пережив понад 30 операцій. У запеклому бою під містом Лутугіне Луганської області хлопцеві потрощило тазові кістки. Шостий місяць медики роблять все можливе.

Валентину потрібні кошти на лікування та реабілітацію. Гроші можна перерахувати на рахунок дружини: **Бородіна Валентина Миколаївна ПриватБанк 6762 4683 1903 0163.**

Богдан КУШНІР.

Львів.

ФОТОФАКТ

Книга професора Ужгородського національного університету Сергія Федаки (на знімку ліворуч) ***«Історія України з давніх часів до 1648 року», що вийшла друком у видавництві «Знання», — стала переможцем XVI Всеукраїнського рейтингу «Книжка року-2014» у номінації «Обрії».***

Диплом автору вручає ректор університету професор Володимир Смоланка (на знімку — праворуч).

Фото надане сайтом «Закарпаття онлайн».

Ростуть ціни на хліб

У середньому вартість хліба на Тернопільщині навесні зросте на 20 відсотків — до 9 гривень за кілограм. Нині кілограм білого коштує 7,26 гривні, чорного — 7,95.

У департаменті агропромислового розвитку облдержадміністрації це пояснюють зростанням вартості борошна — на 40 відсотків та енергоносіїв — на 35. Можливо, вдасться втримати від значного стрибка вартість соціальних сортів хліба — якщо держава запропонує борошно за нижчу, ніж ринкова, ціну.

Зрештою, ціна на хліб давно негласно зростає, не чекаючи весни. На прилавках можна побачити буханці за 10 і більше гривень, а соціальний хліб «худне» на очах.

До слова: на Тернопільщині рівень життя і так найнижчий в Україні. Люди перестають платити за комунальні послуги. Так, скажімо, рівень оплати за воду впав до найнижчого за роки незалежності. Стрімко зростає кількість боржників, які мають 500 і більше гривень заборгованості.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...ушанували поета, який піднімав патріотів із печі

На фасаді приміщення Полтавської школи № 3 урочисто відкрили меморіальну дошку відомому поету, драматургу, перекладачеві **Володимиру Самійленку (на знімку)**. Саме в будинку, де розташовувалася перша чоловіча гімназія, майбутній майстер слова навчався з 1875 по 1884 рік.

Окремі наснажені любов'ю до України вірші Володимира Самійленка стали хрестоматійними. Не менш відома і його сатирична «патріотична дума» з промовистою назвою «На печі». Про патріотів-балакунів поет написав іще 1898 року. Та відображені в ньому реалії — ніби «списані» з нашого сьогодення:

Наші предки колись
задля краю свого
Труд важкий піднімали
на плечі;
Я ж умію тепер боронити його
І служити, не злазячи з печі.

Гроші на виготовлення меморіальної дошки (автором став скульптор Дмитро Коршунов) виділили з міського бюджету. Її відкрили міський голова Олександр Мамай і переможниця конкурсу знавців української мови Олеся В'ялій.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Фото автора.

...призначення з прицілом на... античну колекцію

Найбільший Національний історико-археологічний заповідник «Херсонес Таврійський», що є візитівкою Севастополя, одержав нового керівника. Колишній, Леонід Жунько (до слова, саме за його керівництва і багато в чому завдяки його старанням музей отримав статус об'єкта всесвітньої спадщини ЮНЕСКО), за словами чиновників міського «уряду», написав заяву про звільнення з посади за власним бажанням.

А потім прес-служба заповідника офіційну позицію представників влади трохи підкоректувала: «Леонід Жунько наказом начальника Головного управління звільнений на підставі особистої заяви з формулюванням: «За згодою сторін».

Перед новим директором Андрієм Кулагіним, який до цього три роки очолював в «Херсонесі Таврійському» відділ підводної археології, начальник головного управління культури і охорони об'єктів культурної спадщини Севастополя Олександр Литвиненко поставив завдання: домагатися повернення 28 експонатів античного періоду, арештованих в одному з музеїв Нідерландів після анексії Криму Росією навесні минулого року.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

У Херсоні припинила вихід газета «Наддніпрянська правда плюс» (Сергій ЯНОВСЬКИЙ)

Росія не давала обіцянки звільнити українську льотчицю Надію САВЧЕНКО, хоча цю тему обговорювали 12 лютого в Мінську, *повідомив агентству «Інтерфакс» прес–секретар російського президента Дмитро Пєсков*

Басманний суд Москви залишив чинною заборону лідерові кримських татар Мустафі Джемілєву на в'їзд у Крим до 2019 року. Рішення ухвалено «з метою забезпечення обороноздатності й безпеки Росії», *передає наш власкор Віктор Тимошенко*

Лідери ЄС: тиск на Росію буде продовжено

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Засідання високого рівня довелося перенести на декілька годин, щоб лідери Німеччини та Франції і Президент України встигли перелетіти із Мінська до Брюсселя після виснажливих 16-годинних переговорів з Володимиром Путіним. Порошенко, який на той момент мав можливість поспати лише 5 годин за останні три доби, наголосив на важливості єдності європейських партнерів на підтримку України та в координації зусиль із втілення у життя нових мінських ініціатив. «Це були дуже складні переговори. Ми очікуємо на дуже непростий процес імплементації. Україна завжди виконувала свої зобов'язання у рамках мінських домовленостей. Тому я сьогодні в Брюсселі, щоб координувати наші зусилля з європейськими партнерами», — сказав Петро Порошенко.

Натомість результати переговорів у Мінську викликали різні оцінки серед учасників саміту. Висловлювалися обережна надія та оптимізм на тлі критики слабкості й недоліків змісту домовленостей. «Сьогоднішні мінські домовленості є бажаними новинами і вселяють надію, але лише цього недостатньо. Вони будуть перевірені розвитком ситуації на місці», — сказав президент Європейської ради Дональд Туск.

Більшість європейських лідерів запевнили: Євросоюз ретельно відстежуватиме розвиток ситуації на сході України, зберігаючи тиск на Росію, щоби примусити Кремль дотримуватися узятих зобов'язань. Прем'єр-міністр Великої Британії Девід Кемерон пригрозив новими санкціями, якщо не буде «справжнього» виконання домовленостей. «Ми повинні чітко вказати, і Володимир Путін повинен знати: якщо його поведінка не зміниться, санкції, які ми запровадили, будуть невідворотними», — заявив британський прем'єр.

Про персональну відповідальність підписантів мінських домовленостей, особливо Путіна, сказав Петро Порошенко: «Звертаю вашу увагу, що сьогодні всі домовленості розроблялися і дискутувалися з президентом Путіним. І декларація, яка була заявлена і схвалена мною, канцлером Меркель, президентом Олландом і президентом Путіним, фактично дає персональну відповідальність за виконання домовленостей».

Серед головних висновків саміту — політика ЄС стосовно режиму санкцій проти Росії не змінилася. Чинні обмеження залишаються у силі. Набуває чинності понеділка новий пакет заходів проти осіб і установ, які посягають на суверенітет і територіальну цілісність України. «Ми тримаємо чинними наші рішення про санкції. Ми єдині й готові діяти з новими заходами, якщо постане необхідність», — запевнив президент Європейської ради Дональд Туск.

Андрій ЛАВРЕНЮК.
Брюссель.

Contra spem spero — міжнародна реакція на Мінськ–2

Підписання у Мінську нових мирних домовленостей стало подією номер один цього тижня у світовому масштабі. Втім, оцінка угод — в основному стримано оптимістична.

У Держдепартаменті США зауважили, що Мінські угоди існують поки що на папері й не підкріплені діями. Як **зауважила спікер Держдепу Джен Псакі,** «ми зберігаємо можливість і ресурси для запровадження додаткових санкцій». Вона знову нагадала, що США продовжують вважати Крим частиною України. Так само підтвердила, що «дискусії (щодо надання Україні зброї. — **«Голос України»**) тривають і в США, і з європейськими партнерами». Раніше **держсекретар США Джон Керрі заявив,** що санкції проти РФ може бути пом'якшено, якщо домовленості, узгоджені «нормандською четвіркою», буде цілком виконано.

Голова сенатського комітету США з озброєння Джон Маккейн сказав, що «Мінські угоди-2» утопічні й неприйнятні для президента Російської Федерації Путіна і його маріонеток з терористичних донецької та луганської «народних республік». «Для мене це виглядає нездійсненним. Це латка, і я прогнозую, що це не триватиме й тижня», — зауважив сенатор. «Якщо це станеться, свині почнуть літати», — додав він, коментуючи можливе взаємне відведення важких озброєнь.

* * *

Президент Литви Даля Грибаускайте вважає домовленості, досягнуті в Мінську, «абсолютно слабкими». «Основна частина рішення — це контроль за кордонами. Її не було погоджено й не було вирішено», — зазначила вона. «Це означає, що кордон відкритий для проходу будь-яких військових і будь-якого озброєння», — зауважила Грибаускайте. Президент Литви також не вірить у можливе припинення бойових дій: «П'ять місяців тому в нас уже була одна угода про припинення вогню, її не було імплементовано. Подивимося, що станеться з цією».

* * *

Канада розгляне всі варіанти допомоги Україні, в тому числі й постачання зброї, якщо мінські домовленості не будуть виконані. **Як повідомляє газета Toronto Sun, це заявив прем'єр-міністр Канади Стівен Харпер.** Він підтримав мінські домовленості, проте зауважив, що треба зважати не на слова й договори, а на дії.

* * *

Інформація про припинення вогню є «доброю для всіх, зокрема, й для Польщі», — **повідомив президент РП Броніслав Коморовський** у спеціальній заяві. Для Польщі бажаним було б, щоб ця чергова спроба вирішення конфлікту в «нормандському форматі» відкривала «перспективи для тривалого миру в цьому регіоні». Проте, наголосив Б. Коморовський, «не відомо, якою буде дальша перспектива» на тлі нереалізованих «через дії російських сепаратистів на Донбасі» вересневих мінських домовленостей. Офіційна Варшава вказує на цей факт як «на важливу обставину», котра «є головною проблемою». «Польща незмінно була, є і буде на боці України — як країни, на яку напали. Не можемо бути на боці тих, які хотіли б чинити тиск на Україну, бо тиск — з метою реалізації мінських домовленостей — слід чинити на агресора», — декларував польський президент, наголосивши, що у Варшаві остаточну оцінку мінських домовленостей вироблять після ознайомлення з позицією України, **повідомляє наш власкор у РП Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.**

* * *

Вітаючи наполегливість учасників зустрічі в Мінську, **генеральний секретар ООН Пан Гі Мун закликав** сторони зробити все для того, щоб 15 лютого стало початком «справжнього й довгострокового припинення вогню». «Генеральний секретар очікує, що сторони дотримуватимуться прийнятих у Мінську зобов'язань», йдеться у заяві, розповсюдженій у штаб-квартирі ООН прес-службою генсека. Глава всесвітньої організації наголосив, що реалізація заходів стосовно припинення вогню має відкрити шлях до ширшого політичного врегулювання на основі мінських домовленостей. ООН готова здійснювати будь-яке можливе сприяння, заявив він, додавши, що Організація продовжить надання гуманітарної допомоги для тих, хто її потребує, і спостереження за ситуацією з правами людини. У своїй заяві генеральний секретар ще раз підкреслив важливість «повної поваги до суверенітету й територіальної цілісності України», **повідомляє з Нью-Йорка Олександр ТАУКАЧ.**

Ламберто Занньєр** (ліворуч) **передав радникові голови Дніпропетровської ОДА Борису Трейгерману** (в центрі) **та голові облради Євгенію Удоду сертифікат на 20 тисяч євро — для дітей-переселенців.

Мінських домовленостей, причому в їхньому вересневому варіанті, мають дотримуватися неухильно: це дасть можливість ОБСЄ ефективніше працювати на місцях. Про це **заявив генеральний секретар організації Ламберто Занньєр** під час зустрічі із дніпропетровськими журналістами. Він зазначив, що організація вітає результати зустрічі, яка відбулася в Мінську, і вважає їх дуже важливими й потрібними, а також сподівається, що вони сприятимуть стабілізації ситуації в Україні. **Глава спеціальної моніторингової місії ОБСЄ Ертуруль Апакан додав**: «Ми вже прийняли на себе певні зобов'язання із спостереження за впровадженням Мінського протоколу й Декларації. Цю роботу продовжуватимемо й надалі».

Керівники ОБСЄ також розповіли про плановане збільшення кількості своїх співробітників на території України. Якщо в березні минулого року місія нараховувала двадцять осіб, то до кінця поточного місяця в Україні буде до п'ятисот спостерігачів, 350 із яких — у східних регіонах. «Їхнє завдання полягатиме в спостереженні за режимом припинення вогню, — повідомив Ертуруль Апакан. — Якщо буде потрібно додаткове спостереження за моніторингом кордонів, то в цьому випадку люди будуть перерозподілені або, за необхідності, ми запросимо додаткові ресурси», **інформує наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

Фото прес-служби Дніпропетровської ОДА.

Ян ПЄКЛО: «Маємо справу з небезпечним прецедентом»

КРИТИЧНИЙ ПОГЛЯД

Ексклюзивне інтерв'ю-коментар по гарячому сліду переговорів «нормандської четвірки» «Голосу України» дав Ян Пекло** (на знімку) **— директор Фонду польсько-української співпраці.

— Як ви оцінюєте мінські переговори?

— Маємо чергову пропозицію припинення вогню. Попередні перемир'я, оголошувані в рамках цього конфлікту, зривалися сепаратистами. Тож важко бути оптимістом. Окрім того, не зрозуміло, чому припинення вогню має наступити саме 15 лютого. Найімовірніше, йдеться про те, щоби здійснити чергові атаки, «відкоригувати» шлях збройної боротьби лінію фронту, яка нині розділяє сторони, та захопити більші території під свій контроль. Не відомо, як можна добитися «закриття кордону» і забезпечення контролю над ним, якщо немає жодної конкретної дати, жодних деталей.

Щоб перемир'я реально дотримувалися, має бути визначена міжнародна організація, яка б здійснювала моніторинг припинення вогню та розмежовувала сторони протистояння. Присутня місія ОБСЄ не виконує своєї ролі, бо, з одного боку, має дуже вузький мандат, а з другого — нею постійно маніпулюють росіяни. Подібним чином Кремль вміло й ефективно маніпулював ОБСЄ у Придністров'ї, Південній Осетії та Північній Абхазії.

Так само в питанні федералізації-децентралізації. Те, що Росія вимагає від незалежної і суверенної держави змінити конституцію, — дуже небезпечно. Це досить прикрий і сумний прецедент. На мою думку, задум Кремля полягає у тому, щоби створити в межах Української держави якийсь автономний суб'єкт, яким керуватиме Москва, щоб утруднювати Україні інтеграцію з Європейським Союзом та блокувати прозахідну політику Києва. Тому не бачу підстав, аби святкувати нині великий успіх. Було б добре, щоби припинилися бойові дії, щоби не гинули люди. Натомість, сумніваюсь, що це насправді є вирішення, яке завершить цю російсько-українську війну. Проблема надто складна, щоб могла бути вирішена так, як це зараз зроблено у Мінську, коли канцлер Ангела Меркель і президент Франсуа Олланд поспішали на саміт Ради ЄС у Брюсселі, що дуже вміло використав Путін, який нікуди не поспішав і мав час.

— І нічого, окрім декларації, не підписав...

— Так, це ще один тактичний хід Путіна. Він нічого особисто не підписує, а сепаратисти, коли це йому потрібно, говорять, що Москва «не має на них впливу», а тому вони на щось там не погоджуються. Хоча всім прекрасно відомо: вони роблять те, що їм накаже Кремль.

Розмовляв наш власний кореспондент у Варшаві Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Президент США Барак Обама звернувся до Конгресу із проханням дозволити використовувати військову силу проти «Ісламської держави» («Євроньюз»)

Уже і людини немає, а установи продовжують сперечатися, хто повинен заплатити їй гроші

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Це довга історія. Інвалід-спинальник I групи Микола Лозовий із селища Богданівці, що у Деражнянському районі на Хмельниччині, разом із близькими йому людьми намагається добитися від держави виплати компенсації по догляду за ним («Голос України» писав про це не раз). Щоб отримати ці кошти, Микола Павлович пройшов не одне судове засідання, написав десятки скарг і заяв у різні інстанції і нажив собі слави не просто впертого, а надмірно прискіпливого чоловіка, від якого не знають, як відкараскатись у багатьох кабінетах. Мовляв, на місцях ніхто не винен, що в бюджеті немає коштів, а він все своє: «Віддайте гроші». А чоловік ніяк не второпає, чому чиновники, суди, казначейства, влада на місцях так вперто борються з ним, а точніше —з його правами інваліда, котрі мала би гарантувати держава.

Феміда присудила — але посадовець і оком не веде

— Очевидно, я вже зовсім дурним став, — не втримався Микола Павлович у розмові, коли наприкінці минулого року отримав чергову судову ухвалу. — Ну якщо немає звідки платити таким, як я, то нехай уряд прямо скаже. Я все зрозумію. Бо зараз життя справді нелегке. Але на папері закон дає права і пільги, якщо це, звичайно, можна назвати пільгами, а насправді їх не домогтися. Виходить, що наді мною просто насміхаються.

Усе почалось із того, що родина Лозових вирішила відповідно до Закону «Про соціальні послуги» та постанови Кабміну скористатися правом на щомісячну виплату по догляду за інвалідом. За те, що Тетяна Онікентіївна дивилася за своїм чоловіком, держава пообіцяла платити їй 15 відсотків від прожиткового мінімуму. Пообіцяла, та не заплатила.

Причини знайшлися. То довідка застаріла, то у районному бюджеті немає коштів, то треба, щоб суд роз'яснив, хто і скільки має платити... Судились довго. І ось нарешті два роки тому Деражнянський районний суд зобов'язав районне управління праці та соціального захисту населення нараховувати Тетяні Лозовій недоплачену грошову компенсацію... за період з 12.10 2010 року у розмірі 3 535,42 гривні та стягнути її з відповідача.

Як і годиться, судовий виконавець звернувся до управління з вимогою виконати рішення суду. Проте те повідомило, що виплатити гроші не може, оскільки їх немає.

Картинка до болю знайома: суди приймають рішення, а виконувати їх ніхто не збирається. Особливо ті, що стосуються різних виплат, надбавок, компенсацій. Тисячі людей уже роками зберігають подібні судові рішення, однак ніхто з державних чиновників навіть оком не веде. А відповідь одна: в бюджеті такого рядка витрат не передбачено. Ні тепер, ні рік, ні п'ять літ тому... І головне, що формальності всі збережені, а скривджених пільговиків, пенсіонерів, доглядальників ніхто не образив, бо врешті-решт суд і закон були на їхньому боці. От тільки гривня чомусь не за них.

Узяв і послав... До суду

Утім, повернімося до конкретної історії. Судовиконавець підмітив, що у судовому документі є початкова, але не визначена кінцева дата, до якої потрібно нараховувати борг. За логікою виходило, що далі управління соцзахисту тягнуло із платежем, то більша сума набігає. На диво, після такого запитку «прозріло» і управління соцзахисту, яке визнало, що попередній розрахунок був помилковим, і воно завинило 4 188,62 гривні. Але чому була вказана саме така цифра, з якої по яку дату вона обчислювалась, знову залишалось без пояснень. Тож судовиконавець звертається до районного суду, аби той все-таки розставив всі крапки над «і». А суд взяв та і послав його до Вінницького апеляційного адмінсуду. А той в задоволення заяви судовиконавцю відмовив. А той... Поки все це тягнулося, Тетяна Лозова померла, так і не дочекавшись належних їй грошей. Але Микола Павлович вирішив дійти до кінця і продовжив боротьбу за пільги вже з новим доглядальником. Микола Бліндер успадкував не тільки обов'язки по догляду за інвалідом, але й цілу купу паперів. І тут все розпочалось наново. Спочатку суд зупинив попереднє виконавче провадження. Потім поновив. Потім розпочалася процедура по заміні особи, що має отримати гроші. Затим управління соцзахисту зробило черговий перерахунок боргу, збільшивши його майже на сімсот гривень. І нарешті всі папери спрямували до районного казначейства, аби те заплатило.

Здавалося, в повітрі уже просто запахло гривнями. Але де там. Замість них із казначейства прийшла... чергова відповідь: платіжну вимогу залишено без виконання. Тут за свої права вже вступився Микола Бліндер і написав заяву, аби йому зробили новий перерахунок боргу. І йому таки вивели нову цифру — 5537,88 гривні. Але ж судовиконавець ці гроші самостійно стягнути не може, тому він знову відправив усі документи — куди б ви думали? — у казначейство.

У гру вступило казначейство

Припускаю, що від усього цього у читача голова вже йде обертом. Уявіть, як важко пройти цим шляхом інвалідові. І як болісно усвідомлювати, що мало не весь світ, який уособлюється державними установами, проти тебе. Якщо вас не переконала в цьому попередня розповідь, спробуємо продовжити її далі, коли у бюрократичну гру нарешті вступило казначейство.

Фотоетюд із архіву «Голосу України».

Людині в інвалідному візку все дається набагато важче. Прикро, коли їй створюють додаткові незручності чиновники і закони.

Звідти повідомили, що виконавчий лист не підлягає виконанню з їхнього боку. Щоб це зробити, необхідно прийняти нове судове рішення (!) про зміну способу та порядку постанови суду.

Миколі Бліндеру не залишалось нічого іншого, як знову йти до суду. Не дивуйтесь, але логічним завершенням усієї цієї бюрократичної абракадабри стало таке: «Суд вважає, що подані у заяві обставини не обґрунтовують доцільність і необхідність зміни способу та порядку виконання рішень суду».

Ну от і все: бюрократичний фарс закінчено. Це ж треба було так закрутити, що навіть після судового рішення, де чітко сказано, хто, кому, за що і скільки має сплатити, в результаті вийшло, що ніхто нічого нікому не винен. Хочете довести протилежне? Звертайтесь із апеляцією до суду. Якщо ще маєте сили. Якщо ще живі врешті-решт.

Познайомившись із Миколою Лозовим, розумію, що цей чоловік почне все спочатку. Просто бачу, з якими виразами облич його зустрічатимуть в усіх згаданих районних та обласних установах — неначе набридливу муху, вибачте за порівняння, що сідає на ваш святковий пиріг. Але в чому ж його вина? В тому, що інвалід? Чи в тому, що держава пообіцяла йому грошову допомогу? Хоча вдумайтесь, яка це допомога. Хіба буде хтось сторонній за такі злиденні копійки доглядати за людиною в інвалідному візку? Це подвижництво тільки для рідних. Але, на жаль, дружина так і не дочекалась цієї подяки за свій труд. Нам обіцяють, що тепер у державі все буде по-іншому. Буде зламана вся бюрократична машина, позбавляться своїх місць черстві чиновники, кожен відчує, що держава любить і турбується про нього. Та нагадаю, що останнє рішення суду, котре практично перекреслило мало не п'ятирічний шлях до отих кількох тисяч гривень, було прийняте вже наприкінці минулого року. І сьогодні Микола Лозовий опинився ще у більшому глухому куті, ніж будь-коли. Зрозуміло, що дуже складно ламати всю закостенілу систему бюрократії. Можливо, варто розпочати з однієї людини, одного прикладу. І не чекати, поки ціеї людини не стане, як це трапилось із Тетяною Лозовою. Вона програла на полі битви за свої права. Але ж таких залишилось тисячі.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Унікальне село відвідала албанський посол

Розташоване на півдні Одеської області село Жовтневе (названо населений пункт ще в 1944 році), засноване в 1811-му албанцями-переселенцями з Добруджі (нині — територія Болгарії), куди вони потрапили з півдня Албанії, спочатку називалося Каракурт. Це — єдине в Україні село, де компактно проживають три тисячі албанців.

У середній школі навчаються 250 дітей, працюють тридцять учителів. Є палац культури із залом для глядачів на шістсот місць, дві бібліотеки із книжковим фондом 20 тис. примірників, фельдшерсько-акушерський пункт, дитячий садок «Казка» на 140 малят. Мешканців села обслуговують дванадцять магазинів, їдальня, комбінати побутового обслуговування населення і комунальних послуг, відділення зв'язку, ощадна каса. Улітку 2011 року біля стадіону було відкрито артезіанський колодязь.

Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Албанія в Польщі і Україні Шпреса Курета побувала в Жовтневому і ознайомилася зі школою, Будинком культури, а також місцевим музеєм, де зібрано предмети старовини побуту албанців, що заселили цей край два століття тому. У храмі Різдва Пресвятої Богородиці отець Сергій подарував дипломатові ікони Божої Матері та розповів про історію виникнення храму.

— Ми повинні зробити серйозні кроки, щоб дати можливість молодому поколінню села Жовтневе говорити сучасною албанською мовою. Крім цього, місцевим албанцям необхідно надати більше джерел інформації про життя Албанії, — зазначила посол.

Для досягнення цих цілей Ш. Курета готова допомогти мешканцям Жовтневого в навчанні вчителів албанської мови та наданні літератури. У селі працює недільна школа, на базі якої діти і вивчають албанську мову й літературу, історію та географію своєї історичної батьківщини.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ПОДРОБИЦІ

Діаспора наколядувала на безпілотник

Безпілотний літальний апарат, лазерний далекомір та бінокль передали з американського Чикаго до Вінниці для бійців, які захищають незалежність країни на Донбасі.

Вінницький волонтер Богдан Бондаренко розповів, що збір коштів організувала українська діаспора в Чикаго. «Частину грошей «заробили» під час Різдвяних колядок, — уточнює він, — ще трохи зібрали від реалізації української символіки. Є також благодійні пожертви небайдужих американців». І додав, що представники діаспори продовжують благодійну акцію. Планують придбати медичні аптечки з сучасними кровоспинними препаратами та іншими медзасобами.

Надіслану з-за океану допомогу передадуть батальйону спецпризначення «Вінниця» Міністерства внутрішніх справ.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

На Рівненщині на 12% зменшились обсяги споживання газу

У 2014 році обсяги споживання газу на Рівненщині скоротилися на 12 відсотків порівняно з показниками 2013 року. Скорочення споживання блакитного палива на Рівненщині зафіксовано для всіх категорій споживачів: населенням — на 12,7, бюджетними організаціями — на 25,1, промисловістю — на 9,5, теплопостачальними підприємствами — на 10,3 відсотка. Тож ПАТ «Рівнегаз» протранспортувало природного газу на 71,2 мільйона кубометрів менше і недоотримало значну частину запланованої тарифної виручки, яка є основним джерелом надходжень для проведення ремонту та модернізації газових мереж. Такий стан справ негативно впливає на фінансове становище компанії та значно ускладнює можливість забезпечення якісного газопостачання.

Падіння обсягів споживання та транспортування газу, а також зменшення надходжень від його реалізації зумовили недоотримання підприємством 27,2 мільйона гривень планової тарифної виручки. Зменшення тарифних надходжень, разом із суттєвим підвищенням цін на основні матеріали та обладнання, необхідні для здійснення виробничої діяльності, спричиняють гостру нестачу ресурсів для забезпечення якісного постачання газу споживачам.

«Незважаючи на те, що з початку 2014 року ціна на газ в середньому зросла на 60 відсотків, тариф на постачання був збільшений лише на 4 відсотка, а на транспортування — на 19,6. Тому на сьогодні діяльність підприємства, значною мірою, здійснюється за рахунок резервних фондів і закуплених раніше матеріалів та обладнання. Та цього запасу вистачить максимум на 2—3 місяці. Тому єдиним виходом із ситуації є коригування тарифів на транспортування, розподіл та постачання природного газу у бік збільшення», — каже перший заступник голови правління ПАТ «Рівнегаз» Віктор Осницький.

Про це повідомила фахівець із зв'язків з громадськістю та ЗМІ «Рівнегазу» Вікторія ЛЕВЧУК.

Медикам виплатять зарплату

Понад 200 працівників відділкової клінічної лікарні станції Тернопіль, які в цьому році ще не бачили зарплати, мають шанс у найближчі дні отримати її.

Міська рада прийняла відомчу лікарню, яка обслуговує понад 15 тисяч залізничників та членів їхніх сімей, у комунальну власність. Водночас вирішується питання з фінансуванням. Вже відкриті рахунки, але поки що заробітної плати працівник не отримали.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

19 лютого в Українському домі в Києві заплановано презентацію двох практичних словників Наталії Яцко — «PR та маніпуляції» і «PR та маніпуляції в інформаційній війні»

Сьогодні в столичному Мистецькому Арсеналі відбудеться лекція відомого професора–мистецтвознавця Дмитра ГОРБАЧОВА «Шароварно–гопашна культура як джерело світового авангарду»

ПОЛІТ ДУМКИ

Це — нова рубрика. Її придумав наш художник Олексій Кустовський. Він припускає, що, можливо, ми походимо не від мавп, а від птахів. Звідси й ідея — політ думки. Тобто портрет якогось відомого мислителя у вигляді птаха. А поруч — актуальний афоризм того мислителя.

Почнемо з Махатми Ганді (1869—1948), ідеолога руху за незалежність Індії. Тут він в образі голуба, бо його філософія ненасильства має прихильників у всьому світі.

Втім, сам Ганді у своїй філософії не був однозначним.

Ось цитата: «Якщо жорстокість є в наших серцях, то краще бути жорстоким, ніж намагатися прикрити своє безсилля покривалом ненасильства».

Мал.
Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Глина, з якої тебе створив Бог

Станіслав Чернілевський — поет, кінорежисер, кіносценарист. Цей невисокий на зріст чоловік отримав кілька куль минулої зими на Майдані. А нещодавно, на презентації своєї книжки «Чеський зошит» у столичному Будинку кіно, Чернілевський сказав про це: «Я не боєць — я звичайний віршар. Я підкидав дрова у вогонь на Майдані, де був разом зі своїми студентами з театрального університету. Я не міг бути в іншій точці, бо затираються якісь речі, та глина, з якої тебе створив Бог».

Так, поет був поранений на майдані Незалежності в ніч із 18 на 19 лютого минулого року. Праву руку було двічі прострелено. Навиліт. Зачепило й ліву. Як пише автор у передмові до нової книжки, сталася фантастична неймовірність, Божий дар — він, серед сорока поранених майданівців, потрапив на лікування до Чехії. Уряд цієї країни забезпечив повний курс лікування і реабілітації.

Рядки нової книжки не писалися — руки були в бинтах. Вірші знаходилися десь аж у самому серці... І цих текстів, цього чеського зошита не було б, якби не Зіна Гаврилюк, Світлана Порше з родинами та інші добродії в Чехії, які не лише приносили книжки, фрукти, а й зібрали гроші на ошатне видання — «Чеський зошит».

Про що ця книжка? Про біль, з якого народжується Слово. Про свободу, за яку треба платити кров'ю. Про любов і зраду, через яку гинемо. Про Україну, що нині в огні неоголошеної війни.

Все запродано. Стерто. Забуто.
Все, що гід говорив пілігриму.
Час Антихриста з коренем «путо»
розпочався з іржавого Криму.

Книжка ця багатопланова — гострі строфи про наше сьогодення сусідять з ніжною лірикою, біблійні та євангельські мотиви переплітаються з рядками про матір.

Про що б не писав Чернілевський, слово його вагоме, яскраве і несе в собі дух непересічної особистості автора.

Про Чернілевського, віртуозного поета і безстрашного, дієвого патріота, мовили добре слово на презентації літератори Іван Драч, Богдан Жолдак, Світлана Йовенко, Ніна Гнатюк, голова Національної спілки кінематографістів Сергій Тримбач, актриса Галина Стефанова, кінорежисери Ольга Самолевська та Віктор Політов. Увертюрою до цієї зустрічі стали пісні у виконанні співака і композитора Ігоря Якубовського.

«Чеський зошит» беруть до рук перші читачі. Людям сьогодні так потрібне чесне, виважене, просвітлене Слово, що несе правду, віру і надію, утверджує нас внутрішньо.

Тарас КОВАЛЬСЬКИЙ.
Київ.

Сьогодні хочуть слухати класику

Із Наталією Пономарчук зустрілися у київському кафе. За чашкою кави розмовляли про музику, творчі плани, концерти. І знов — про ситуацію в країні та про державну культурну політику...

— Я з достатнім ступенем скепсису ставлюся до рішення Мінкульту організовувати і спрямовувати всі зусилля не на підтримку культури в країні, не на підвищення рівня цієї культури, а просто на створення таких собі фронтових бригад для виступу на передовій. Це, безумовно, важливо. Але цього замало. Вибачте за такий приклад, але під час Другої світової у Петербурзі грали симфонічні концерти Шостаковича, навіть у блокаді. І були повні зали. І сьогодні люди хочуть слухати класичну музику.

— А ви берете участь у концертах для наших бійців? Який репертуар граєте?

— Спеціальні виступи у Дніпропетровську ми не робимо. Але запрошуємо бійців на наші традиційні концерти. Легких поранених привозять з лікарні Мечникова. І вони щасливі й задоволені, коли слухають твори російських композиторів — Рахманінова, Чайковського, Прокоф'єва. Бо справжня музика не має кордонів, вона поза політикою. У залі аплодують навіть російським солістам, які співчувають Україні і протестують своєю творчістю, своєю громадською позицією проти країни, яка розв'язала війну проти нас.

Багато людей культури опинилися у ситуації, коли їхня країна поводить себе не так, як годиться, і вони, не розділяючи такої позиції, відчувають себе у меншості. І не маючи можливості щось змінити, обирають свої форми протесту, знаходять різні способи його висловити чи продемонструвати.

— Як?

— Через деякий час після Іловайського котла відбувся концерт, на якому грав московський піаніст. У залі — поранені бійці та ті, хто вже проходив реабілітацію. І тоді цей російський виконавець із московської філармонії звернувся до публіки і просто попросив вибачення. Він заявив про свою солідарність із Україною. Мовляв, бажає, щоб наша країна стала європейською державою та позбулася імперського впливу... Після цього перформансу він так грав Рахманінова, ніби востаннє. І ті ж наші бійці у залі аплодували йому стоячи. Оце і є справжня культура! Це є те, що повинне нас тримати на людському рівні...

Диригент Наталія Пономарчук.

— Ви плануєте дати концерт у столичному Жовтневому палаці напередодні 8 Березня. Солісткою буде відома українська скрипалька Богдана Півненко. Ви разом уже виступали перед київською публікою напередодні Нового року. Які твори запропонуєте слухачам цього разу?

— Репертуар програми концерту зібраний із найкращих зразків класичної, популярної святкової музики. Ці композиції сприймаються без інтелектуальної напруженості, без спеціальної підготовки. Це популярна, вічна музика, яка гарно сприймається і слухається у будь-які часи.

Ми не ставимо перед собою якихось концептуальних завдань. Просто намагаємося створити якісний святковий концерт, щоб розважити публіку. Але зробити це красиво, створивши певну атмосферу, аби люди отримали задоволення, не напружуючись, не перебуваючи у стані катарсису.

У програмі твори видатних світових композиторів — Зуппе, Бізе, Штрауса, Дворжака, Брамса, Чайковського, П'яццоли, Вебера, Гершвіна, Хачатуряна... Вони заохочують людину до емоційного релаксу, до відпочинку. То є така платформа, що дає надію — все буде добре. А нам, музикантам, можливість для усіляких чудасій. Є таке гарне слово. Трохи похуліганити, поімпровізувати. Формат концерту це дозволяє.

— Чи будуть виконані твори українських композиторів? Чи готуєте ви якісь сюрпризи, несподіванки?

— Обов'язково. Наприклад, Мирослава Скорика. Хоча його музика не така вже проста для сприйняття. Вона цікава для філармонійних концертів, але не для святкових. Деякі його твори дуже популярні серед світової аудиторії. Скажімо, «Мелодія» — авторська композиція Скорика, його натхнення, один з найперших творів, написаний, коли він був молодий і суперромантичний. Це найпопулярніша мелодія від душі, створена за останні 50 років. Її із задоволенням слухають у будь-якій країні. І в Україні цю музику сприймають так, ніби вона існувала завжди з нами... Це така вічна душевна мелодія, яка, здається, була завжди, а Скорик її зміг почути й записати.

Взагалі будь-яка музика є несподіванкою. Вона стає такою залежно від того, як її заграти. Якщо грати, не шукаючи в ній ані подарунків, ані сюрпризів, то й звучатиме вона гладенько. Тож, вважаю, успіх концерту залежить навіть не від репертуару, а від його подачі — від виконання. Переконатися в цьому зможете на нашому концерті «Подарунок коханій» 7 березня у Жовтневому палаці. Приходьте!

Ольга ВІТЕР.

Фото з сайту Ponomarchuk.net.

ВІЗИТНА КАРТКА

Наталія Пономарчук — заслужений діяч мистецтв України, лауреат Національного конкурсу диригентів імені Стефана Турчака (1998), переможець Усеукраїнського відкритого рейтингу популярності «Колесо фортуни» в номінації «Найкращий молодий диригент». Диригент симфонічного оркестру Дніпропетровської обласної філармонії.

Він так грав Рахманінова, ніби востаннє, і наші бійці у залі аплодували йому стоячи

Сто літ на львівській сцені

14 лютого у Львівському театрі імені Марії Заньковецької відбудеться святкова академія з нагоди ювілеїв народних артистів України Таїсії Литвиненко та Федора Стригуна. Акція приурочена не так до днів народження, як до особливої дати в житті артистів: 50 років тому вони прийшли на львівську сцену, отже, удвох віддали їй ціле століття!

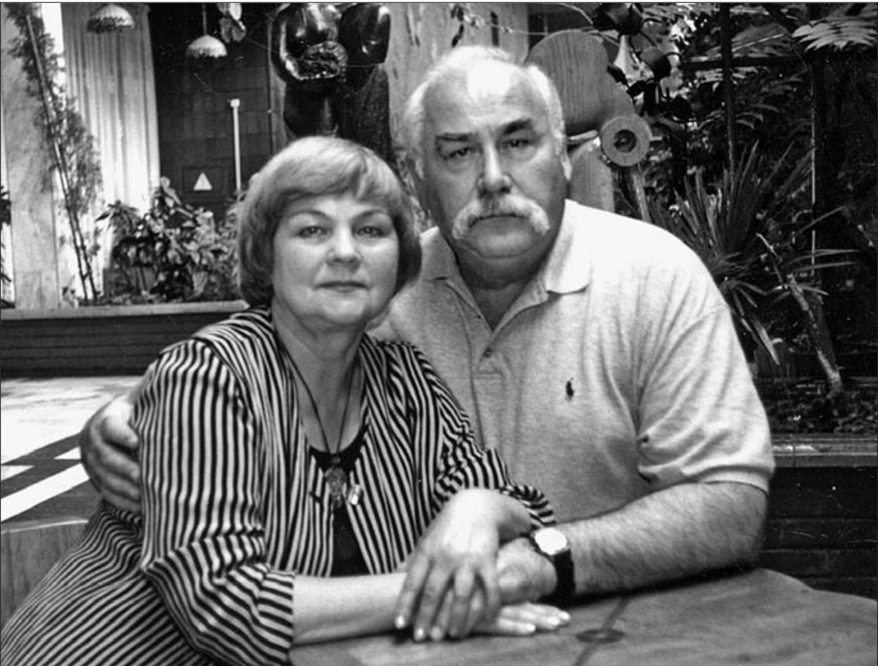
Імена Федора Миколайовича Стригуна і Таїсії Йосипівни Литвиненко відомі не лише театрознавцям і мистецькій інтелігенції, а й пересічним глядачам. Вистави, в яких працюють ці артисти, й досі викликають неймовірний сплеск емоцій і бурхливі овації.

Ця акторська пара — люди, які все життя віддали театру та одне одному. Писатиму про них від себе. Знаю їх ще зі свого раннього дитинства, бо моя мама з юності захоплювалась їхньою творчістю і цю любов до театру передала мені, за що я їй безмежно вдячний. Як це не дивно, але від того часу мене, як більшість дітей, чомусь не цікавив театр ляльок, а хотілося йти у Великий (як я його вже тоді називав).

А полюбив я цей Великий театр від першої ж побаченої там вистави. Ні, то була не казка, а цілком доросла річ — комедія Ярослава Стельмаха «Коханий нелюб» («Кохання в стилі бароко»), що й досі залишається моєю улюбленою (прикро, що віднедавна вона зникла з афіші, хоча завжди збирала повні зали й дарувала нам чудові емоції). Секрет успіху полягав насамперед у чудовій постановці, яку здійснив Федір Стригун. Пізніше я бачив цю п'єсу в інших театрах України й переконався, що постановки, кращої від нашої, просто не було. У Федора Миколайовича було все прекрасно підібрано: актори, чудові костюми, чарівні декорації, красива музика. Все це зробило комедію неповторною. Тут я познайомився з магічною акторською майстерністю Таїсії Йосипівни, яка грала Мамку. Хоча роль і не головна, проте у виконанні Литвиненко вона була воістину королівською! Я переглядав комедію багато разів і завжди знаходив у ній щось нове.

Відтоді театр став невід'ємною частиною мого життя. Часто відвідую його, передивився практично всі вистави, деякі — не раз. І все це завдяки таким хорошим акторам, як Федір Стригун і Таїсія Литвиненко.

Багато написано і сказано про життєвий і творчий шлях цих митців. Хочу зупинитися на їхньому творчому доробку останніх років. У Федора Миколайовича — це роль Зенона у виставі "У. Б. Н." ("Український буржуазний націоналіст"), де він надзвичайно майстерно передав образ чесного політика і свідомого громадянина, яких, на жаль, так не вистачає нині. А для Таїсії Йосипівни не існує «рядових» вистав і ролей, щоразу вона вносить в образ щось нове, особливе, дуже любить імпровізувати на сцені і вміє це робити надзвичайно майстерно. Один із доказів цього — її роль сеньйори Лучії у виставі «Неаполь — місто попелюшок» (п'єса Надії Ковалик, постановник Ф. Стригун).

Але найцікавіше — коли Стригун і Литвиненко грають разом. Колись театрознавець Валерій Гайдабура писав про сценічний дует Литвиненко і Стригуна: «Його партнерство поруч з нею набуває стилю високого джентльменства, тієї щирої поваги, з якою тільки можна двом акторам виходити на сцену». Одним із останніх прикладів такого акторського дуету є вистава «Візит літньої дами» за Фрідріхом Дюрренматтом, що дуже актуальна, бо тут основа конфлікту — людина і гроші. У цій виставі Таїсія Йосипівна зіграла роль літньої пані — Клер Цаханасян, а Федір Миколайович — її колишнього коханого Іля. Ця трагікомедія мене пройняла з першого разу. Пригадую, я захоплено чекав фіналу, сподіваючись, що він буде щасливим! Але в кінці все-таки гроші подолали людяність, зло перемогло добро. Зрештою, так задумано у автора — але до останнього здавалось, що у цих чудових акторів (тобто у їхніх героїв) усе може бути інакше...

Я ніколи не переставав дивуватися колосальній енергії і титанічній праці Стригуна і Литвиненко, які, окрім роботи в театрі, встигають займатися й громадською та педагогічною діяльністю. Федір Миколайович — член-кореспондент НАНУ, голова Львівського відділення Спілки театральних діячів України, а також завідувач кафедри режисури та хореографії Львівського національного університету ім. І. Франка. Таїсія Йосипівна теж активно займається педагогічною діяльністю, є доцентом кафедри театрознавства та акторської майстерності Львівського університету. Вона виховала цілу плеяду талановитих акторів-заньківчан (Альбіна Сотникова, Наталія Лісова, Галина Дадявська, Анна Матійченко, Наталя Боймук, Марічка Шумейко, Наталя Поліщук, Інна Калинюк, Назар Стригун, Андрій Козак, Дмитро Каршневич, Андрій Войтюк, Юрій Волинський та багато інших).

На завершення хочу сказати, що доки в театрі є такі постаті, як Стригун і Литвиненко, цей театр вартий любові, і цю любов я збережу назавжди.

Олексій МИРОВСЬКИЙ,
рядовий шанувальник театру.

Львів.

На знімку: Федір Стригун і Таїсія Литвиненко.

Фото з архіву Львівського театру імені Заньковецької.

ХРОНІКА

Євангеліє від гуцулів

Книгу «Ковчег унікальних культур. Гуцульщина» зроблено вручну всього в 33 примірниках. Вони зберігатимуться у найбільших бібліотеках світу. В Україні — у Національній бібліотеці ім. В. Вернадського. Ще дві їхній упорядник заслужений художник України Анатолій Лютюк подарував Івано-Франківщині. Одна прикрашатиме стенди музею Прикарпатського національного університету, друга поповнила фонди Коломийського музею народного мистецтва Гуцульщини й Покуття ім. Й. Кобринського.

Анатолій Лютюк — голова української громади в Таллінні (Естонія), організував там Центр української культури і побудував українську церкву. Над унікальними книгами, що радше нагадують старовинні рукописи чи давнє Євангеліє, працювали п'ять років. Роботі передував збір автентичних фотокарток, записів, листівок, малюнків, створених руками малих та великих гуцулів. Живі тексти про історію та культуру цього і досі незбагненного етносу вдало переплітаються з коломийками та поезією місцевої художниці та поетки Марії Корпанюк, а ще — із вкрапленнями засушених гірських рослин. Сама книга друкована старим способом на верстатах XIX століття, а папір у ній також ручної роботи, зроблений методом «черпання».

Зустріч в університеті виявилась настільки цікавою, а пан Лютюк таким багатогранним і відвертим оповідачем, що книгу презентували ще двічі — в Коломиї та книгарні «Є» обласного центру. Там сучасний рукопис можна було оглянути зблизька, як у дитинстві затамувавши подих. Наостанок залишається лише подякувати всім, хто долучився до народження такої диво-книги. Окрім автора, представнику української діаспори в Польщі Михайлу Вітушинському, ректору ПНУ Ігорю Цепенді, заслуженому художнику України Василю Корпанюку та екс-голові ОДА Михайлу Вишиванюку, який упродовж років підтримував фінансово цей проект і запропонував його продовжити, щоб увічнити у такий спосіб культурну спадщину лемків, бойків, ополян та подолян, котрі мешкають у нашім краї.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Музика найтонших почуттів

Вернісаж Наталії Гончарової «Ієрогліфи почуттів» у столичному арт-центрі «Arka» засвідчив про появу на мистецькому небосхилі розкриленої самобутньої художниці.

Роботи Наталії пронизані музикою, точніше — внутрішньою мелодією. Вона озивається до нас пластичними лініями людського тіла, композиційною довершеністю, напівтонами кольорової гами. Можливо, це йде від того, що народилася мисткиня у мальовничому буковинському селі Клішківці, неподалік древнього Хотина? Чи від того, що закінчила музичну школу, добре грає на піаніно і навіть працювала педагогом? Та, мабуть, від усього потроху. А найбільше від того, що вона залюблена у життя, у людей, які з нею поруч, у справу, без якої не мислить своєї подальшої долі. А все талановите, красиве, світле народжується з любові. І музика також.

Не дивно, що стосунки між жінкою і чоловіком домінують на полотнах Наталії Гончарової. Взяти хоча б її триптих «Історія кохання», на якому відтворено три миті щастя. Перша — Він і Вона насолоджуються місячною ніччю і власними почуттями. Друга — Він на колінах просить руки у своєї Коханої, яка подана на білому фоні і здається закоханому цілою планетою. І третя — сплелися воєдино їхні тіла і долі. Як у Бориса Пастернака:

«На озаренный потолок
Ложились тени.
Сплетенье рук, сплетенье ног,
Судьбы сплетенье».

Здавалося б, вічний, як світ, мотив. Але своїми «ієрогліфами» (знаками), своїми графічними лініями мисткиня пропонує нам неповторне художнє розуміння цієї вічної теми, свою музику почуттів.

Тематичний ряд кохання продовжують роботи «Місячний вальс», «Квітка любові», «Блюз для двох», «Танцівниця» та інші. Сміливі композиційні рішення, витонченість графічних ліній, вдало підібрана колористика, точність художньої деталі — усе це наближає полотна до глядача, «викрешує» позитивні асоціації. При тому художня стилістика письма Наталії Гончарової не легкодоступна. Вона вимагає від нас емоційних та інтелектуальних зусиль. Чи не тому майстриня кожне своє полотно доповнює власними віршованими рядками. «Изгиб — как тело саксофона, Блюз на двоих — души струна...» — це поетичний ключик для розуміння творчого задуму «Блюзу для двох».

Можливо, це йде від витонченої натури художниці. Адже жінка доти залишається бажаною і коханою для чоловіка, доки зберігає в собі внутрішню незбагненність, трепетну таємницю, яку треба відгадувати щодня. Так і з роботами Наталії Гончарової. Попри «ієрогліфи», точніше — символи, які виразно домінують у художній тканині її творів, її картини «читаються». Бо в них є те, що робить людину людиною.

Особливо хочу згадати про роботи «Катастрофа», «На грані» і, звичайно, «Майдан». Нині звично писати і говорити про українські події минулої зими. Але «Майдан» Наталії Гончарової — не данина моді. То її біль і надія. Так, там бачимо й недогорілі шини на столичній бруківці, і «Беркут», і поминальну свічку. Але передано все це через жіночі очі, в них — найбільше смислове навантаження. Саме у нескореному жіночому погляді вловлюємо і гідність, і відвагу, і рішучість, і гнів — те, без чого немислима перемога. «Катастрофа» — це художнє сприйняття американської трагедії 11 вересня 2001 року. Тут найголовніша деталь — уламок хмарочоса, який крізь пелену диму і куряви падає на землю. Він чимось нагадує метеорит, що несподівано виринає з космічної вирви. Це своєрідна засторога художниці: ненависть породжує зло, непорозуміння призводить до трагедії. І події останнього року це виразно підтверджують.

Дехто може дорікнути: мовляв, у її роботах немає української ідентичності. Що можна сказати з цього приводу? І так, і ні. Бо, з одного боку, в пластиці її графічних ліній, у колористиці є щось від нашого фольклору, зокрема, від українського мелосу. А з другого — вона мислить планетарно. Тож здебільшого її графічні символи подані на тлі, яке чимось нагадує космічні вихори, галактичне безмежжя.

На думку самої художниці, кожна виставка — як побачення з коханою людиною. А що переживає кожен з нас під час такої зустрічі? Любовне зачарування, романтичну насолоду і, звісно, добрі надії.

Отож від цього приємного побачення художниці Наталії Гончарової зі своїми глядачами у столичному арт-центрі «Arka» багато в чому залежать їхні подальші стосунки. Сподіватимемося, що вони стануть постійними, міцними і взаємокорисними.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Фото Олега ПАЛЯМАРА.

Стосунки між жінкою і чоловіком домінують на полотнах Наталії Гончарової

Володимир ЗАГОРІЙ: «П'ятнадцятий конкурс української мови наближається до фінішу»

24 січня відбувся заключний етап Міжнародного конкурсу з української мови імені П. Яцика. Про цей унікальний проект розповідає президент Ліги українських меценатів, доктор фармацевтичних наук, професор Володимир Загорій **(на знімку).**

— Отже, 1994 року до Києва приїхав канадський мільйонер Петро Яцик з ідеєю створити своєрідний клуб філантропів, щоб впливати на українізацію України. Так постала Ліга українських меценатів. Хто став її засновником?

— Це й Петро Яцик — яскрава особистість, мудрий і пристрасний патріот. І інтелігентний Мар'ян Коць із США, і Володимир Кашицький із Польщі, людина драматичної долі, і Ераст Гуцуляк з Канади, який заснував там Товариство прихильників Руху. І щедра на пожертви та винятково благородна Марія Фішер-Слиж із Торонто. І загадковий Стенлі Пітерсон (Богдан Патик), який на чужині вимушено змінив ім'я. В лізі — не тільки люди з діаспори. Серед її засновників були і Володимир Кравченко з села Матусів Шполянського району на Черкащині; цей талановитий керівник сільгоспколективу «Вільна Україна» вистояв у час економічної руїни 1990-х років. А ще — наймолодший член ліги, що був її віце-президентом, Іван Кікта з Дрогобича, Петро Яцик визнавав у ньому талант бізнесмена і добре серце. А також Роман Беряк, генеральний директор АТ «Галичфарм» зі Львова та Микола Кравець, генеральний директор АТ «Київгума».

— Як ви знаходили одне одного?

— Петро Яцик збирав справді активних добротворців. А не так, що прийде багач і скаже: «Візьміть мене — і я стану меценатом». Такі заяви до уваги не брали. Запрошували «готових меценатів». Не гналися за кількістю, а дбали про якісний склад.

— За яким зразком творилася ця структура?

— Петро Яцик запропонував модель закритих клубів, популярних на Заході, де люди активно об'єднуються за інтересами. Кожен платить до фонду членські внески, які

й становлять річний бюджет ліги. Ці кошти йдуть на виконання наших програм.

— Ви маєте ефективну співпрацю з українською діаспорою...

— Завдяки популярності імені Петра Яцика в діаспорі до нас охоче долучаються ті, хто його знав. Крім того, наш виконавчий директор Михайло Слабошпицький свого часу був головою секретаріату Української всесвітньої координаційної ради. Він зумів зберегти широкі зв'язки з багатьма діаспорними організаціями і залучити їх до участі у наших програмах.

— Якими були перші кроки ліги?

— Спочатку підтримували освітні проекти. Оголосили конкурс на підручники з історії України для середньої школи. До журі конкурсу запросили таких видатних письменників, як Павло Загребельний, Роман Федорів і Роман Іваничук, а також істориків Ярослава Дашкевича і Ярослава Ісаєвича. Між письменниками й істориками з одного боку та посадовцями з освітянського відомства з другого боку відразу виникло напруження. Перші ставили за мету національне виховання, а один із тодішніх заступників міністра кричав: «Я знаю, що таке виховання, але не знаю і не хочу знати, що таке національне виховання, це дуже небезпечна націоналістична тенденція».

І у нас визріла ідея небувалого патріотичного мовного марафону, знаного сьогодні як конкурс імені Петра Яцика. Не скажу, що тодішні очільники Міносвіти з великим ентузіазмом сприйняли нашу ідею. Аж коли міністром став Василь Кремень, ми одержали зелене світло. Перший конкурс ми розпочали 9 листопада 2000 року і завершили у середині травня 2001-го. Усіх приголомшили розміри грошових премій. Уявіть, старшокласник тоді одержував за 1 місце в загальнонаціональному етапі 7000 гривень. Цим ми наголошували: українська мова — це дуже важливо, її знання ми оцінюємо дуже високо. Опоненти обурювалися: «Це розбазарювання грошей. Це розтління дітей, які і без грошей повинні вивчати мову!». Але ми не вдавалися до дискусій, ми робили своє.

— Якими для вас були роки перебування Дмитра Табачника на посаді міністра?

— Табачник заповзявся знищити мовний марафон. Для цього робилося все: і дезінформація громадськості, і блокування та спроби маргіналізації конкурсу. Але наша виконавча дирекція зуміла згуртувати всю патріотичну громадськість України та діаспори, і конкурс імені Петра Яцика було порятовано. Цікавий момент: поміж молодих учасників Революції гідності на Майдані було багато наших колишніх конкурсантів. Думаю, коментарі тут зайві.

— Чому, на вашу думку, навіть після смерті Петра Яцика конкурс живе й далі?

— Бо наш конкурс — не просто тестування на знання державної мови, а одна із форм патріотичного виховання. Це елемент національного будівництва. Саме те, що було в нас найзанедбаніше протягом понад двох десятиліть. Ідея такого заходу буквально витала в повітрі. Тому конкурс одразу став популярним. Цьому сприяли його прозорість та об'єктивність. Ми це дуже цінуємо.

— Бюджет кожного конкурсу — понад 700 тисяч гривень. Чотирнадцять турнірів — це майже десять мільйонів гривень. Звідки всі ці кошти?

— Там жодної копійки державних коштів. Усе це — благодійні пожертви юридичних та фізичних осіб, а також обов'язкові (за статутом нашого фонду) внески членів Ліги меценатів.

— Спочатку більша частина коштів була з діаспори. А тепер?

— Три чверті бюджету конкурсу — з України. Національний виробник охоче підтримує наш проект.

— Кажуть, меценатами конкурсу дедалі частіше стають політики. Це справді так?

— Я певен, що й у цьому мовному турнірі будуть премії відомих осіб з нашого політикуму. Зрештою, кожен може встановити свою відзнаку, скажімо, в пам'ять своїх рідних чи друзів. Кілька років поспіль діти одержували премії імені Тетяни Симиренко. Це дочка геніального помолога Володимира Симиренка, репресованого в роки сталінщини. Після смерті Тетяни Володимирівни (її поховано в Оттаві) приятельки цієї славної жінки встановили премію її імені і, зібравши поміж собою кошти, виплачували її переможцям і призерам мовного марафону. Вважаю, визначальним імперативом у цій справі є те, що сказав Сенека: «Благодійність вимірюється не величиною, а доброю волею».

Кожен наступний мовний марафон починається в іншій області. Цього разу розпочинали на Вінниччині, раніше — у Києві, Черкасах, на Волині, Львівщині, Миколаївщині, Кіровоградщині, Буковині, в Чернігові, на Запоріжжі, Рівненщині, на Закарпатті, в Криму, на Дніпропетровщині і Житомирщині. У середині травня Вінниччина передаватиме естафету тій області, що відкриватиме в себе вже шістнадцятий конкурс.

Бесіду вела Світлана КОРОНЕНКО.

Фото прес-служби Ліги українських меценатів.

У місцях несвободи знову порушують права засуджених

ЗА ГРАТАМИ

Шкідливі для здоров'я робочі умови, відсутність засобів захисту, невиплата зарплат — реалії робочого процесу в'язнів у низці виправних закладів на Харківщині, Житомирщині й Хмельниччині. Принаймні таку інформацію на прес-конференції у столиці оприлюднила Харківська правозахисна група (ХПГ). Експерти здійснили моніторинг у колоніях №№ 25, 58, 70 та 100 і встановили, що в деяких із них є практика, коли та чи інша майстерня взагалі офіційно не зареєстрована.

За словами директора Центру стратегічних справ ХПГ Геннадія Токарєва, зважаючи на суму коштів, виділену на виплату зарплати в одній із колоній, одна людина мала б отримувати 400 грн. на місяць, натомість одержує близько 200.

«Це в середньому. Якщо зважити на те, що є прихильні до адміністрації особи, які отримують вдвічі-втричі більше, то буде те, що ми реально бачили у відомостях про зарплати, які отримують уже на руки: 150—200 гривень, у багатьох випадках це і 30, і 50 гривень, або взагалі нічого, — сказав він.

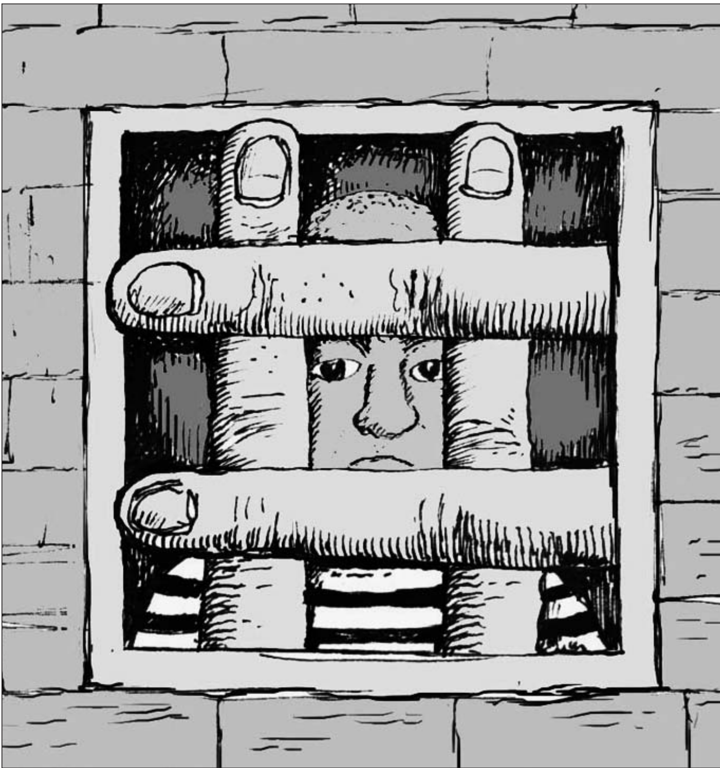
Як зазначає правозахисник, у колоніях немає нормальних трудових відносин, трудових книжок, нарахування стажу та пенсій. Це відбувається через те, що, згідно з договором, заклад направляє засуджених для залучення до праці та виробничої діяльності. «Вони є не суб'єктом права, а об'єктом, тобто як річ», — підсумував він.

За словами адвоката Харківської правозахисної групи Анни Литвин, разом із колегами вони іноді випадково натрапляли у виправних установах на незареєстровані цехи чи майстерні. Також було виявлено порушення безпеки праці в більшості промислових зон колоній.

У ХПГ повідомляють також і про факти фізичного тиску на засуджених у в'язницях, де тривав моніторинг.

У січні аналогічні висновки щодо 25-ї і 100-ї колоній Харківщини оприлюднили у Європейському комітеті проти катувань. У звіті організації (за підсумками роботи у вересні 2014 року) йдеться, наприклад, що у 25-й засуджених б'ють, одягають у гамівні сорочки, обливають водою з пожежного шланга.

У Державній пенітенціарній службі обіцяють перевірити наведені факти й відреагувати. «Керівництво нашої служби реагує на будь-які факти, чи вони надходять від контролюючих органів, чи від громадських організацій. Буде організовано перевірку фактів, озвучених під час зазначеної прес-конференції. При з'ясуванні усіх обставин та підтвердженні порушень прав засуджених винні посадові особи будуть притягнені до відповідальності в установленому законодавством порядку», — зазначили в прес-службі відомства.

Нагадаємо, нещодавно правозахисники відвідували Бердичівську виправну колонію №70 (Житомирська область). Засуджений до довічного позбавлення волі Мераб Суслов на той момент п'ять діб не вживав їжі, оголосивши безстрокову голодовку, причина якої — системні порушення прав людини в закладах позбавлення волі.

Вл. інф.

Мал. Георгія МАЙОРЕНКА.

«Пологівський маніяк» і далі вбиває?

У Запоріжжі помер Максим Дмитренко, який відсидів нізащо вісім років

Смерть настала 5 лютого, а широкого розголосу вона набула в понеділок — завдяки одному з друзів покійного. 7 квітня Максимові виповнилося би 40 років, вісім із них він провів у виправній колонії №20 міста Вільнянська. Це із тих тринадцяти, які визначив йому суд. М. Дмитренко був одним із чотирнадцяти безневинно засуджених за злочини так званого пологівського маніяка» Сергія Ткача.

Уродженець Кемеровської області послужив на малій батьківщині в міліції, а потім перебрався до України, де з 1980 року почав свою жахливу діяльність. Суд визнав доведеними 37 скоєних ним вбивств у АРК, Дніпропетровській, Харківській та Запорізькій областях. Ще у восьми випадках згвалтовані ним дівчата та жінки залишилися живими. Знаючи всі міліцейські методи розслідування, Ткач не залишав слідів на жертвах (зазвичай вбивство дівчаток, дівчат та молодих жінок супроводжувалося їхнім згвалтуванням). Увесь останній перед затриманням період життя (арешт стався у серпні 2005-го) 53-річний на той час збоченець проживав у містечку Пологи Запорізької області. І саме там сталася ціла серія вбивств і згвалтувань, за які були засуджені випадкові люди.

До слова, Верховним Судом України С. Ткача визнано винним у 2008 році, а Дмитренко за злочин, начебто скоєний ним у вересні 2004-го, продовжував сидіти до 2012 року. Лише широка громадська кампанія дозволила йому вийти на волю.

Незважаючи на те, що тодішня обласна влада надала чоловікові можливості для адаптації та працевлаштування, Максим, хоча й не озлобився на весь білий світ, однак і далі почувався у ньому чужим. Є відомості, що останнім часом він страждав на глибоку депресію.

І ще: стосовно трьох міліціонерів, які вибивали з Дмитренка зізнання, у вересні 2012 року було порушено кримінальні справи, їх узяли під варту, а пізніше — засудили.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Борці з хабарами попалися...

В Одесі й Києві під час одержання хабара в особливо великому розмірі затримані начальник обласного управління юстиції і заступник директора департаменту взаємодії із органами влади Міністерства юстиції України.

Чиновницю Міністерства юстиції затримали в Києві при одержанні грошей у приміщенні нотаріальної контори, де вона призначила зустріч. Її спільника затримали в Одесі того самого дня як співучасника, що допомагав у реалізації корупційної схеми. Одержані гроші вилучили. Правоохоронці провели низку обшуків у Києві й Одесі.

Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков повідомив: «За фактом вимагання і одержання неправомірної вигоди в розмірі 6 тисяч доларів США за заниження вартості 11 автобусів марки «ЛАЗ» і «Богдан» у приміщенні нотаріальної контори на Чкаловському бульварі в Києві затримано заступника директора департаменту Мін'юсту Світлану Мартиненко, яка в змові з начальником управління юстиції Одеської області Костянтином Продиусом вимагала й отримала хабар від гр. Павла Серебреника, депутата Одеської міськради. Проводяться обшуки в Києві й Одесі».

У свою чергу міністр юстиції України Павло Петренко наголосив: «Відкрите кримінальне провадження за частиною 3 статті 368 КК (одержання службовою особою, що займає відповідальне становище, неправомірної вигоди). Посадовцям загрожує від 5 до 10 років в'язниці з конфіскацією майна. Зараз, коли відбувається процес очищення Мінюсту, я попереджаю всіх: ми жорстко будемо реагувати на всі факти корупції і тісно співпрацювати в цій справі із правоохоронними органами. Ніхто не покриватиме злочинців».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Під виглядом благодійників діяли шахраї

Два десятки випадків, коли під виглядом волонтерів, що збирають допомогу, діяли шахраї, виявили торік правоохоронні органи на Дніпропетровщині. Розміри оборудок обчислювалися сотнями тисяч гривень.

За даними начальника відділу з розкриття майнових злочинів ГУ МВС України в області Андрія Дидочкіна, задокументовано вісім фактів дій псевдоволонтерів, які збирали кошти на допомогу учасникам АТО. У дванадцятьох випадках зловмисники «працювали» під волонтерів, що збирають кошти на лікування дітей або інших категорій населення. Цього року подібні факти поки що не реєструвалися.

— Пояснення, які давали затримані, банальні: жага наживи, — наголошує Андрій Дидочкін. — Так, у Кривому Рогу була виявлена група осіб, які збирали медикаменти й продукти харчування. Було задокументовано ліків і продуктів на суму майже двісті тисяч гривень. Люди мали підроблені документи, що демонстрували приналежність до однієї із благодійних організацій, а також екіпірування цієї організації. Згідно з вироком суду зловмисники одержали покарання у вигляді штрафу.

Аферистам інкримінується ст. 190 (ч. 1 чи ч. 2) КК України з покаранням у вигляді трьох років обмеження волі чи штрафу в розмірі 150—200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Із усіх виявлених шахраїв покарано поки що лише шестеро.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...солдат–шпигун потрапив до в'язниці

Деснянський районний суд засудив на 9 років позбавлення волі Сергія Дмитрієнка, солдата підрозділу Національної гвардії з Чернігова. Його затримали влітку минулого року співробітники СБУ за передачу відомостей військового характеру представникам спецслужб Російської Федерації. Незважаючи на те, що молодий чоловік вдавав простака, комп'ютером якого скористалися розвідники, слідством встановлено і підтверджено його причетність до злочину. Солдат передав у Москву плани оборони військових містечок Національної гвардії України, позивні та радіочастоти, схеми оповіщення і бойові розрахунки військової частини, а також відомості про солдатів та офіцерів своєї частини, у тому числі й тих, які перебували в зоні проведення антитерористичної операції.

С. Дмитрієнко перед вербуванням агентами ФСБ їздив до посольства Російської Федерації з проханням отримати громадянство цієї країни.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

...на Прикарпатті впіймали за руку ще одного нечесного службовця

Співробітниками УБОЗ УМВС області затримано державного виконавця-хабарника. З'ясовано, що службовець вимагав 2,5 тисячі гривень від мешканця Калуша за закриття виконавчого провадження та зняття заборони на виїзд за кордон. Передача грошей відбувалася безпосередньо біля районного відділення Державної виконавчої служби, де й було затримано 26-річного чоловіка. За цим фактом прокуратурою Івано-Франківської області розпочато кримінальне провадження за ознаками правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 368 ККУ.

Водночас прес-служба відомства повідомила, що минулого року правоохоронцями на території області було виявлено 60 аналогічних корупційних злочинів. Загальна сума неправомірної вигоди після закінчення розслідувань становить понад 60 тисяч доларів США та 110 тисяч гривень. І це набагато більше, ніж за 2013 рік, протягом якого було зафіксовано 19 тисяч доларів США та 65 тисяч гривень відповідно. З цими сумами пов'язують неправомірну діяльність 53 посадовців, яких притягнуто до кримінальної відповідальності.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

...у наркоділків вилучили гриби

Зафіксувавши, як 26-річна житомирянка продає своєму клієнтові психотропний засіб, правоохоронці провели санкціонований обшук спершу в неї, а потім у її спільника. За їхнім місцем проживання вилучено наркотичні речовини. У будинку чоловіка знайшли ще й лабораторне обладнання та інгредієнти, що вказували на налагоджене виробництво заборонених речовин. А вміст одного з поліетиленових пакуночків здивував навіть досвідчених міліціонерів: у ньому були... висушені гриби, що викликають слухові та зорові галюцинації. Як повідомив начальник відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС України в Житомирській області В'ячеслав Безпрозванний, досі такі наркотичні засоби розповсюджені не були.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Сьогодні в Україні переважно хмарно, без істотних опадів. Уночі та вранці подекуди туман, паморозь. На дорогах ожеледиця. Вітер південно–східний з переходом на північно–східний, 5—10 м/с. Температура вночі 2—7 градусів морозу. Удень від 2 морозу до 3 тепла, у західних областях і південній частині — до 6 градусів вище нуля

ЦЬОГО ДНЯ, 14 ЛЮТОГО

1919. Пішов із життя Іван Сікорський — психіатр, психолог (відомий досягненнями у галузі дитячої психології), професор Київського університету Святого Володимира та громадський діяч. **1940.** Народився Ігор Школа — український учений-економіст, професор, академік Академії наук вищої школи України. **1977.** Киянка Віра Бриндзей завоювала звання абсолютної чемпіонки світу зі швидкісного бігу на ковзанах в американському місті Кістоуні. **1992.** Верховна Рада України прийняла Закон України «Про колективне сільськогосподарське підприємництво». **1997.** Президент України Л. Кучма підписав Указ «Про Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку».

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Вільна боротьба. Іран. Престижний міжнародний турнір Кубок Тагті. Віце-чемпіон Олімпіади-2012 у Лондоні українець Валерій Андрійцев здобув бронзову медаль.

У ваговій категорії 97 кг у «бронзовому» фіналі наш борець яскраво переміг (13:7) Алі Гаміда Аміна з Єгипту.

Легка атлетика. 29 березня чернігівський клуб «Атлант-V2» проводить перший цього року годинний забіг. Весняний захід присвячений переходу країни на літній час з переведенням годинника на одну годину вперед.

Щорічне свято «Годинний біг» має на меті популяризацію бігу, як потужного засобу оздоровлення та єднання людей. Організовуючи березневий захід, «Атлант-V2» прагне залучити ширші верстви населення до регулярних занять спортом і дати гарний старт спортсменам у підготовці до літнього легкоатлетичного сезону.

Бокс. Українець Олександр Усик продовжує торувати шляхи до вершин рейтингів професіональних боксерських організацій. В оновленому реєстрі WBO кримчанин піднявся з четвертої на третю сходинку — перед ним тепер лише поляк Кшиштоф Гловацький та британець Тоні Беллью.

Стосовно інших українських боксерів у рейтингу WBO, то до першої десятки цієї організації входять також представник першої середньої ваги Олександр Спирко, надважковаговик В'ячеслав Глазов, середньоваговик Віталій Копиленко та важковаговик Яго Кіладзе.

До числа 15 найкращих у WBO входять також напівсередньоваговик Віктор Плотников та боксер першої напівсередньої ваги Віктор Постол.

***

Український боксер Тарас Шелестюк (напівсередня вага 66,678 кг) 20 лютого битиметься з новим суперником і в новому місці. Сумчанин розповів, що замість американця Джонсона він боксуватиме з представником мексиканської школи.

Крім того, бій перенесено з Верони в Онтаріо, до Каліфорнії. «Про опонента поки що не знаю нічого. Натомість знаю точно одне, що до кожного суперника потрібно підходити підготовленим на 100 відсотків», — сказав Тарас.

Баскетбол. Один із лідерів «Говерли» (Івано-Франківськ), американський оборонець Меккі МакНайт, на жаль, поїхав з України і підписав контракт з грецьким клубом «Паніоніс». Про це повідомив офіційний сайт клубу, підтверджуючи інформацію, опубліковану європейськими ЗМІ.

У 19-ти матчах сезону української Суперліги МакНайт набирав 16,3 очка і робив 5,9 передачі в середньому за матч, при ефективності в 16,4 бала. Найкращий матч Меккі зіграв 9 січня проти БК «Київ», набравши 24 очки.

Семенов — головний претендент на Малий кришталевий глобус!

Біатлон. Холменколлен (Норвегія). Наш Сергій Семенов **(на знімку)** на восьмому етапі Кубка світу завоював другий особистий подіум у сезоні — і знову на дистанції своїх улюблених 20-кілометрових перегонів. І тепер на чемпіонаті світу (відбудеться у фінському місті Контіолахті з 4 по 15 березня) одягне червоний біб лідера заліку в індивідуальних перегонах. Уперше в історії чоловічого українського біатлону!

Холменколлен порадував спортсменів ідеальною біатлонною погодою з абсолютним штилем на стрільбищі, що дозволило учасникам перегонів відзначитися високою точністю. І лідер чоловічої збірної України скористався шансом на всі сто! Бездоганно розстрілявши всі 20 мішеней, Сергій показав відмінний хід по дистанції (11-те місце по чистій швидкості) і заслужено піднявся на п'єдестал із бронзовою нагородою!

«Золото» цього разу здобув Мартен Фуркад. Француз дуже грамотно розклав сили по дистанції, додаючи з кожним наступним колом, і був абсолютно бездоганний у стрільбі. Це була 37-ма перемога знаменитого Мартена на етапах Кубка світу!

Приємно сказати, що Сергій Семенов — ще й головний претендент на Малий кришталевий глобус в індивідуальних перегонах перед світовим чемпіонатом. Перевага чернігівчанина над Міхалом Шлезінгром, який іде другим, — 20 очок.

Залік індивідуальних перегонів:

1. Сергій Семенов (Україна) — 102 очки; 2. Міхал Шлезінгр (Чехія) — 82; 3. Євгеній Гараничев (Росія) — 80.

Учора в Холменколлені був день відпочинку, а сьогодні учасники етапу — жінки та чоловіки — змагатимуться в спринті.

Фото biathlon.com.ua.

Наша збірна втратила дві позиції

Футбол. У новому рейтингу ФІФА національна команда України втратила дві позиції. Нас обійшли фіналісти Кубка Африканських націй — Кот-д'Івуар і Гана.

1 (1). Німеччина — 1729; 2 (2). Аргентина — 1534; 3 (3). Колумбія — 1456; 4 (4). Бельгія — 1430; 5 (5). Нідерланди — 1385; 6 (6). Бразилія — 1333; 7 (7). Португалія — 1189; 8 (7). Франція — 1168; 9 (10). Уругвай — 1146; 10 (9). Іспанія — 1144; 11 (12). Швейцарія — 1117; 12 (11). Італія — 1112; 13 (16). Коста-Рика — 1074; 14 (14). Чилі — 1037; 15 (13). Англія — 1028; 16 (15). Румунія — 1022; 17 (17). Чехія — 990; 18 (18). Алжир — 981; 19 (19). Хорватія — 945; 20 (28). Кот-д'Івуар — 932; 21 (20). Мексика — 912; 22 (21). Словаччина — 903; 23 (23). Австрія — 881; 24 (24). Греція — 871; 25 (37). Гана — 864; 26 (22). Туніс — 860; **27 (25). Україна — 859;** 28 (30). Данія — 846; 29 (26). Еквадор — 840; 30 (29). Боснія та Герцеговина — 832 ...33 (31). Росія — 792 ...40 (41). Польща — 709 ...101 (99). Білорусь — 331 ...104 (101). Македонія — 320 ...129 (127). Люксембург — 225.

«Баварія» відмовилася від тренування у Львові

Суперник донецького «Шахтаря» по 1/8 фіналу Ліги чемпіонів мюнхенська «Баварія» не планує проводити у Львові традиційне передматчеве тренування, обмежившись лише прес-конференцією Госепа Гвардіоли.

Тренування німці проведуть у понеділок вранці на своїй тренувальній базі, а після обіду вилетять до Львова. За інформацією пресслужби ФК «Шахтар», орієнтовний час прибуття мюнхенської делегації — близько 17.45 за київським часом. Як відомо, матч «Шахтар» — «Баварія» відбудеться у Львові 17 лютого.

«Шахтар» зіграє зі збірною Азербайджану

Донецький «Шахтар» проведе зі збірною Азербайджану контрольний матч в Туреччині. Поєдинок відбудеться в рамках навчально-тренувального збору в Анталії азербайджанської національної команди.

Зустріч відбудеться 24 лютого. Це буде перша гра під керівництвом нового тренера збірної Азербайджану, знаменитого в минулому хорватського футболіста Роберта Просінечкі.

Як відомо, 11 березня донеччани в Мюнхені зіграють матч у відповідь 1/8 фіналу Ліги чемпіонів проти «Баварії». Тому спаринг з азербайджанцями, а також поєдинки чемпіонату України 28 лютого з «Ворсклою» (вдома) і 7 березня з «Металістом» (у гостях) стануть у пригоді «Шахтареві».

Контрольні матчі

«Карпати» (Україна, Львів) — «Оцелул» (Румунія, Галаці). 3:2. Голи в переможців забили: Гуцуляк, 5, Манце, 43, Ксьонз, 90.

«Карпати»: Мисак, Маркович, Емерсон, Сениця, Кравець, Голодюк (Макогон, 46), Худоб'як (Завійський, 70), Ксьонз, Сергійчук, Гуцуляк, Манце.

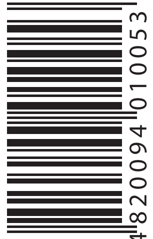
***

«Карпати» — «Левський» (Болгарія, Софія). 3:3. Голи: Гітченко, 40, Швед, 45, 90+1 — Ніну, 35, Домовчийкі, 70, Абді, 90.

«Карпати»: Підківка, Лобай, Гітченко, Пластун, Д. Мірошниченко, Кльоц, Чачуа, Кожанов, Карноза, Швед, Страшкевич.

Національний турнір стартував

Хокей. Регулярний чемпіонат України-2014/15. 12 лютого.

ХК АТЕК (Київ) — «Дженералз» (Київ). 2:4 (0:3, 1:0, 1:1).

Учора ці суперники провели другий матч між собою.

АТЕК узяв переконливий реванш — **5:1 (0:0, 3:1, 2:0).**

А сьогодні та завтра за календарем ХК «Кременчук» має приймати харківський клуб «Витязь».

На знімку: момент першого матчу чемпіонату — вкидання біля воріт гостей.

Фото ХК «Дженералз».

Над номером працювали: Галина КВІТКА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Валерій ДРУЖЕНКО.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на **2015 рік**
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 40010

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

4 820094 010053